॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥काण्डम् ७॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्रजनेनं ज्योतिरिग्निर्देवतानां ज्योतिर्विराद्धन्दंसां ज्योतिर्विराङ्घाचौँ उग्नौ सं तिष्ठते विराजमाभि सम्पंद्यते तस्मात्तज्ञ्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौँ प्रातःसवनं वहतो यथाँ प्राणश्चापानश्च द्वौ माध्यंदिन् स् सर्वनं यथा चक्षुंश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक्रं प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मितो वा एष यज्ञोऽस्थूंरिः (१)

यं कामंं कामयंते तमेतेनाभ्यंश्जृते सर्व् ह्यस्थूंरिणाभ्यश्जृतें-ऽग्निष्टोमेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता अंग्निष्टोमेनेव पर्यगृह्णात्तासां परिंगृहीतानामश्वत्रोऽत्यंप्रवत् तस्यांनुहाय रेत् आदंत्त् तद्गंदंभे न्यंमार्द्गस्मांद्गद्भो द्विरेता अथों आहुर्वडंबायां न्यंमार्डिति तस्माद्वडंबा द्विरेता अथों आहुरोषंधीषु (२)

न्यंमार्डिति तस्मादोषंधयोऽनंभ्यक्ता रेभन्त्यथों आहुः प्रजासु न्यंमार्डिति तस्माँद्यमौ जायेते तस्मादश्वतरो न प्र जायत् आत्तरेता हि तस्माद्वरहिष्यनंबक्कृप्तः सर्ववेदसे वां सहस्रे वावंक्कुप्तोऽति ह्मप्रवत् य एवं विद्वानंग्निष्टोमेन् यजंते प्राजांताः प्रजा जनयंति परि प्रजांता गृह्णाति तस्मांदाहुर्ज्येष्ठयज्ञ इतिं (३)

प्रजापंतिर्वाव ज्येष्टः स ह्यंतेनाग्रेऽयंजत प्रजापंतिरकामयत् प्र जायेयेति स मृंख्तस्त्रिवृतं निरंमिमीत् तम्ग्निर्देवतान्वंसृज्यत गायत्री छन्दों रथन्तरः सामं ब्राह्मणो मंनुष्यांणाम्जः पंशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुख्तो ह्यसृंज्यन्तोरंसो बाहुभ्यां पश्चद्शं निरंमिमीत तमिन्द्रों देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दों बृहत् (४)

सामं राज्ञन्यों मनुष्यांणामिवः पश्नान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो वीर्यां द्धासृंज्यन्त मध्यतः संप्तद्वशं निरंमिमीत् तं विश्वे देवा देवता अन्वंसृज्यन्त जगंती छन्दों वैरूपः साम् वैश्यों मनुष्यांणां गावः पश्नान्तस्मात्त आद्यां अत्रधानाद्धासृंज्यन्त तस्माद्भ्याः सोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृंज्यन्त पत्त एंकविःशं निरंमिमीत् तमनुष्टुप्छन्देः [5[]

अन्वंसृज्यत वैराजः सामं शूद्रो मंनुष्यांणामश्वः पशूनान्तस्मात्तौ भूंतसङ्कामिणावश्वंश्च शूद्रश्च तस्मांच्छूद्रो यज्ञेऽनंबक्नुप्तो न हि देवता अन्वसृंज्यत् तस्मात्पादावुपं जीवतः पत्तो ह्यसृंज्येतां प्राणा वै त्रिवृदंर्धमासाः पंश्चद्शः प्रजापंतिः सप्तदशस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एंकविश्श एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रंयत एतस्मिन्प्रतिं

तार्वन्तो लोकास्त्रयोदश च

तिष्ठति॥ (६)

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै यंजेत् योंऽग्निष्टोमेन् यर्जमानोऽथ् सर्वस्तोमेन् यजेतेति यस्यं त्रिवृतंमन्तर्यन्तिं प्राणाः स्तस्यान्तर्यन्ति

प्राणेषु मेऽप्यंस्विति खलु वै युज्ञेन यर्जमानो यजते यस्यं पश्चद्रशमन्त्र्यन्तिं वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यंस्विति खलु वै युज्ञेन यर्जमानो यजते यस्यं सप्तद्शमन्त्र्यन्तिं (८)

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजमानो यजते यस्यैकविष्शमंन्तर्यन्तिं प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजमानो यजते यस्यं त्रिण्वमंन्तर्यन्त्यृतू इश्च तस्यं नक्ष्त्रियां च विराजंमन्तर्यन्त्यृतुषु मे-ऽप्यंसन्नक्षत्रियायां च विराजीति (९)

खलु वै युज्ञेन यर्जमानो यजते यस्यं त्रयिश्विष्शमंन्त्यिन्तिं देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतांसु मेऽप्यंसदिति खलु वै युज्ञेन यर्जमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं पर्मतां गच्छन्तं वेदं पर्मतांमेव गंच्छति त्रिवृद्दै स्तोमानामवमिश्चवृत्पंर्मो य एवं वेदं परमतांमेव गंच्छति॥ (१०)

मुन्द्रशमंन्त्रयंति विराजीति चतुंश्रत्वारिश्शवा

अङ्गिरसो वै सन्नमांसत् ते सुंवर्गं लोकमायन्तेषा रं
ह्विष्मा र्श्वश्र ह्विष्कृचाहीयेतान्तावकामयेता र सुवर्गं लोकमियावेति
तावेतं द्विरात्रमपश्यतान्तमाहरतान्तेनायजेतान्ततो वै तौ सुवर्गं
लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजेते सुवर्गमेव लोकमेति

तावैताम्पूर्वेणाऽह्नाऽगंच्छतामुत्तरेण (११)
अभिप्रुवः पूर्वमहंभविति गतिरुत्तंरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः
पर्वमहंभविति तेजस्तेनावं रुन्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तंरः

पूर्वमहंर्भवित तेज्ञस्तेनावं रुन्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तर्ष्ट्रं सर्वस्याप्त्ये सर्वस्यावंरुद्धे गायत्रम्पूर्वेह्न्थ्सामं भवित तेजो वै गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्च्स तेजं एव ब्रह्मवर्च्समात्मन्धंत्ते त्रेष्टुंभमुत्तर् ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धंत्ते रथन्तरम्पूर्वे (१२)

अहन्थ्सामं भवतीयं वै रंथन्तुरमुस्यामेव प्रतिं तिष्ठति

जगंती चानुष्टुप्चेतिं वैखान्सम्पूर्वेऽह्न्थ्सामं भवति तेन् जगंत्यै नैतिं षोड्ष्युत्तंरे तेनांनुष्टुभोऽथांहुर्यथ्संमानेंऽ र्धमासे स्यातांमन्यतग्रस्याहों वीर्यमनं पद्योतत्यंमावास्यांयाम्प्रवसहंभवत्यत्तंर्ग

बृहदुत्तंरेऽसौ वै बृहद्मुष्यांमेव प्रतिं तिष्ठति तदांहुः क्वं

स्यातांमन्यत्रस्याह्नों वी्यंमनुं पद्येतेत्यंमावास्यांयाम्पूर्वमहंभंवत्युत्तंरि नानांवीर्ये भवतो ह्विष्मंन्निधन्म्पूर्वमहंभंवति हविष्कृन्निधन्मुत्तंरं प्रतिष्ठित्ये॥ (१३)

आपो वा इदमग्रें सिल्लमांसीत्तस्मिन्यजापंतिर्वायुर्भूत्वाचंरथ्स इमामंपश्यत्तां वंराहो भूत्वाहंरत्तां विश्वकंमी भूत्वा व्यमादर्थ्साप्रथत

सा पृथिव्यंभवत्तत्पृथिव्ये पृथिवित्वन्तस्यांमश्राम्यत्प्रजापंतिः स देवानंसृजत् वसूत्रुद्रानांदित्यान्ते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्प्र जांयामहा इति सौंऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मा इस्तप्सा सृक्ष्येवं तपंसि प्रजनंनिमच्छध्वमिति तेभ्योऽग्निमायतेनं प्रायंच्छदेतेनायतेनेन श्राम्यतेति तैं-ऽग्निनायतेनेनाश्राम्यन्ते संवथ्सर एकां गामं सृजन्त तां वस्नेभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्रायंच्छन्नेता इस्ध्विमिति तां वसंवो रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वस्नेभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्राजायत् त्रीणि च (१५)

शतानि त्रयंस्नि १ शतुं चाथ सैव संहस्रतम्यंभवृत्ते देवाः प्रजा-

पंतिमब्रुवन्थ्सृहस्रेण नो याज्येति सौंऽग्निष्टोमेन् वसूनयाजय्त्त इमं लोकमंजयन्तचांददुः स उक्थ्येन रुद्रानयाजय्तें-ऽन्तरिक्षमजयन्तचांददुः सोंऽतिरात्रेणांदित्यानयाजय्तेंऽमुं लोकमंजयन्तचांददुस्तदन्तरिक्षम् (१६)

व्यवैंर्यत् तस्माँद्रुद्रा घातुंका अनायत्ना हि तस्मांदाहुः शिथिलं वे मध्यममहंस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वेर्यतेति त्रेष्ट्रंभम्मध्यमस्याह् आज्यंम्भवति संयानांनि सूक्तानिं शश्सित षोड्शिनशं शश्सत्यह्रो धृत्या अशिंथिलम्भावाय तस्मांत्रिरात्रस्यांग्निष्टोम एव प्रंथममहंः स्यादथोक्थ्योऽथांतिरात्र एषां लोकानां विधृत्ये त्रीणिंत्रीणि श्तान्यंनूचीनाहमव्यंवच्छिन्नानि ददाति (१७)

पृषां लोकानामनु सन्तंत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विंच्छिनदानीत्यथ् या संहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रेश्च विष्णुंश्च व्यायंच्छेता स इन्द्रों ऽमन्यतानया वा इदं विष्णुंः सहस्रं वर्क्षत् इति तस्यांमकल्पेतां द्विभाग इन्द्रस्तृतींये विष्णुस्तद्वा पृषाभ्यनूंच्यत उभा जिंग्यथुरिति तां वा पृतामंच्छावाकः (१८)

पुव शर्रम्त्यथ् या संहस्रत्मी सा होत्रे देयेति होतांरं वा अभ्यतिरिच्यते यदंतिरिच्यते होतानां प्रस्यापयिता-थांहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा पुषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथांहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथांहुरुदाकृत्या सा वर्शं चरेदित्यथांहुर्ब्रह्मणें चाुग्नीधें च देयेतिं (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयमुग्नीधं ऐन्द्रो वे ब्रह्मा वैष्णुवीं-ऽग्नीद्यथैव तावकंल्पेतामित्यथांहुर्या कंल्याणी बंहुरूपा सा देयेत्यथांहुर्या द्विंरूपोभ्यतंएनी सा देयेति सहस्रंस्य परिगृहीत्यै वदा एतश्मदमस्यारांन् सहस्रं स्वोतीयाः सहस्रं दक्षिणाः

तद्वा पृतथ्सहस्रस्यायंन १ सहस्र १ स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रं सिर्माः सहस्रं सिर्माः सहस्रं सिर्माः सहस्रं सिर्माः स्वर्गो लोकः स्वर्गस्यं लोकस्याभिजित्ये॥ (२०)
अष्ट्रवीच् तद्नतिक्षान्ववावक्ष्य देवेति सप्तचंत्वारि १ शवः —————[५]
सोमो वै सहस्रं मविन्दत्तमिन्द्रोऽन्वं विन्दत्तौ यमो

सोमो वै सहस्रंमविन्द्त्तिमेन्द्रोऽन्वविन्द्त्तौ युमो न्यागंच्छ्त्तावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यंब्रूता स् स युम एकंस्यां वीर्यं पर्यपश्यिद्यं वा अस्य सहस्रंस्य वीर्यम्बिभूतीित् तावंब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावंब्रूता सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परि पश्यामोऽৼशमा हंरामहा इति तस्यामःशमाहंरन्त तामुफ्सु प्रावेशयु-थ्सोमायोदेहीति सा रोहिंणी पिङ्गुलैकंहायनी रूपं कृत्वा त्रयंश्विःशता च त्रिभिश्चं श्वतैः सहोदेत्तस्माद्रोहिंण्या पिङ्गुलयैकंहायन्या सोमंं क्रीणीयाद्य एवं विद्वात्रोहिंण्या पिङ्गुलयैकंहायन्या सोमंं क्रीणाति त्रयंश्विःशता चैवास्यं त्रिभिश्चं (२२)

श्तैः सोमंः क्रीतो भंवति सुक्रीतेन यजते ताम्फ्सु

रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रि श्वाता च त्रिभिश्चं श्वतः सहोदैत्तस्माद्रोहिंणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रप्नीं दद्याद्य एवं विद्वात्रोहिंणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रप्नीं दद्याद्य प्रवं विद्वात्रोहिंणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रप्नीं ददांति त्रयंस्त्रि शचैवास्य त्रीणि च श्वाति सा दत्ता (२३) भवति तामपस् प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरंती

प्रावेशयन्निन्द्रांयोदेहीति सा रोहिंणी लक्ष्मणा पंष्ठौही वार्त्रघ्री

मूर्खा तें अघन्या रूपं कृत्वा त्रयेस्नि शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदैत्तस्मा अर्रतीम्मूर्खां ते अघन्यामे नुस्तरंणीं कुर्वीत् य एवं विद्वा अर्रतीम्मूर्खां ते अघन्यामे नुस्तरंणीं कुरुते त्रयंस्नि श्रि शबैवास्य त्रीणिं च श्तानि सामुष्मिं होके भेवति वागेव संहस्रतमी तस्मौत् (२४)

वरो देयः सा हि वरंः सहस्रंमस्य सा दत्ता भंवित् तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा हि वरंः सहस्रंमस्य प्रतिगृहीत-म्भवतीयं वर् इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथाँस्य तथ्सहस्रमप्रतिगृहीतम्भवत्यभयतप्नी स्यात्तदांहुरन्यतप्नी स्यांथ्सहस्रंम्प्रस्तादेत्मिति यैव वरंः (२५)

कृत्याणी रूपसंमृद्धा सा स्याथ्सा हि वरः समृद्धै तामुत्तरेणाग्नींग्रं पर्याणीयांहवनीयस्यान्ते द्रोणकलृशमव घ्रापयेदा जिंघ्र कुलशंम्मह्युरुधांरा पर्यस्वत्या त्वां विशन्त्वन्दंवः समुद्रमिव सिन्धंवः सा मां सहस्र आ भंज प्रजयां पृश्विः सह पुनुमां विंशताद्वियिरितिं प्रजयैवैनम्पृशुभीं रुय्या सम् (२६) परां जयेथे न परां जिग्ये कत्रश्चनैनौः। इन्द्रंश्च विष्णो यदपंस्पृथेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति त्रेधाविभक्तं वै त्रिरात्रे सहस्रं साहस्रीमेवेनां करोति सहस्रंस्यैवैनाम्मात्राम् (२७) करोति रूपाणिं जुहोति रूपरेवेना समर्धयित तस्यां उपोत्थाय कर्णमा जपेदिडे रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयंसि महि विश्वंत्येतानिं ते अग्निये नामांनि सुकृतंं मा देवेषुं ब्रूतादितिं देवेभ्यं पृवैनमा वेदयत्यन्वेनं देवा बुध्यन्ते॥ (२८)

अर्ध्यति प्रजावान्यशुमात्रयिमान्भविति य एवं वेद तयां

सहाग्रीप्रम्परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां तिष्ठंन्त्यां जुहुयादुभा जिंग्यथुर्न

सहस्रतम्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैन रे सुवर्गं लोकं गमयित सा मां सुवर्गं लोकं गमयेत्यांह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयित सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गमयेत्यांह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गमयित सा मा सर्वान्युण्याँ होकान्गमयेत्यांह सर्वानेवैनं पुण्याँ होकान्गमयित सा (२९)

पृतदेतस्याँ वीर्यमस्य त्रिभिश्चं दुत्ता संहस्रतुमी तस्मांदेव वर्ः सम्मात्रामेकान्नचंत्वारिर्श्शचं॥च[६]

मा प्रतिष्ठां गंमय प्रजयां पशुभिः सह पुनुर्मा विंशताद्र्यिरितें प्रजयैवैनंम्पशुभीं रय्यां प्रतिं ष्ठापयति प्रजावान्पशुमात्रंयिमान्भंवति य एवं वेद् तामुग्नीधें वा ब्रह्मणें वा होत्रें वोद्भात्रे वाध्वर्यवें वा दद्याथ्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिंगृहीतम्भवति

यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रतिं गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रतिं गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकांमेवेनां भूतां प्रतिं गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेदं स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश (३१)

इत्यांह स्योनैवेन ए सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैन ए हिनस्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति सहस्रं ए सहस्रतम्यन्वेती(३) संहस्रतमी ए सहस्रा(३)मिति यत्प्राचीं मुथ्सृ जेथ्सहस्र ए सहस्रतम्यन्वियात्तथ्सहस्रं मप्रज्ञात्र ए सुंवर्गं लोकं न प्र जांनीयात्प्रतीची मुथ्सृं जित् ता ए सहस्रमन् पूर्यावंतिते सा प्रजानती सुंवर्गं लोकमेति यजंमानम्भ्युथ्सृं जिति क्षिप्रे सहस्रं प्र जांयत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान् च्छिति॥ (३२)

लोकान्गमयित साविद्वान्थ्सुशेवा माविश यजमानं द्वादंश च॥**—————**[**७**]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजाम्पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत् निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा स एतं चंतूरात्रमंपश्यत् तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै तस्यं चत्वारों वीरा आजांयन्त् सुहोता सूँद्राता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाश्श्चंतूरात्रेण यजत् आस्यं चत्वारों वीरा जांयन्ते सुहोता सूँद्राता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो ये चंतुर्विष्शाः पवंमाना ब्रह्मवर्च्सं तत् (३३) य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिई श्रद्धादेवं यजेमानं चृत्वारि वीर्याणि नोपानम्नतेजं इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसम्न्नाद्यक् स एता इश्वतुरश्चतुंष्टोमान्थ्योमानपश्यत्तानाहिर्त्तैरंयजत तेजं एव प्रथमेनावारुन्थेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन् य एवं विद्वा इश्वतुरश्चतुंष्टोमान्थ्योमानाहरंति तैर्यजंते तेजं एव प्रथमेनावं रुन्थ इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन् यामेवात्रिर्ऋद्विमार्थ्रोत्तामेव यजंमान ऋभ्नोति॥ (३४)

ज्मदंग्निः पृष्टिंकामश्चतूरात्रेणांयजत् स एतान्योषार्थं अपुष्यत्तस्मात्पिलृतौ जामदिग्नियौ न सं जानाते एतानेव पोषान्युष्यित् य एवं विद्वाङ्श्चंतूरात्रेण यजंते पुरोडाशिन्यं उपसदो भवन्ति पृशवो व पुरोडाशांः पृश्नेवावं रुन्द्धेऽत्रं व पुरोडाशो- ऽत्रंमेवावं रुन्धेऽत्रादः पंशुमान्भवित् य एवं विद्वाङ्श्चंतूरात्रेण

यर्जते॥ (३५)

संवृथ्सरो वा इदमेकं आसीथ्सोऽकामयतुर्तून्थ्मृंजेयेति स एतम्पंश्वरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वे स ऋतूनंसृजत् य एवं विद्वान्पंश्वरात्रेण् यजंते प्रैव जांयते त ऋतवः सृष्टा न व्यावर्तन्त त एतम्पंश्वरात्रमंपश्यन् तमाहंर्न्तेनांयजन्त ततो वे ते व्यावर्तन्त (३६) य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते वि पाप्मना भ्रातृंच्येणा वंर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्थस्यामिति स

एतम्पंश्चरात्रमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै स सहस्रं पृश्न्याप्नोद्य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते प्र सहस्रं पृश्नांप्नोति बब्रः प्रावाहणिरकामयत बाचः प्रविदेता स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमा (३७)

विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते प्रविद्तैव वाचो भंवत्यथों एनं वाचस्पतिरित्यांहुरनांप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्यत्रोऽथ वा एष सं प्रति यज्ञो यत्पंश्चरात्रो य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते सम्प्रत्येव यज्ञेनं यजते पश्चरात्रो भंवति पश्च वा ऋतवः संवथ्सरः (३८)

अहर्त्तेनायजत् ततो वै स वाचः प्रविदिताभवद्य एवं

ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठत्यथो पश्चांक्षरा पृङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भवित् तेजं एवावं रुन्धे पश्चद्रशो भवितीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तद्रशो भवितयात्राद्यस्यावंरुद्ध्या अथो प्रैव तेनं जायते पश्चविष्शों ऽग्निष्टोमो भवित प्रजापंतेरास्य महाव्रतवांनुत्राद्यस्यावंरुद्धी विश्वजिथ्सर्वपृष्ठो ऽतिरात्रो भविति सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावर्तन्त प्रविद्ता स्यामिति स पुतम्प्रेश्चगुत्रमा संवथ्स्रोऽभिजित्यै॥———[१०] देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रसुवैऽिश्वनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तौभ्यामा

देवस्य त्वा सर्वितुः प्रस्वेऽश्विनिब्हिभ्या पूष्णी हस्ताभ्यामा देद इमामंगृभ्णत्रश्नामृतस्य पूर्व आयुंषि विदर्थेषु कृव्या। तयां देवाः सुतमा बंभूवुर्ऋतस्य सामैन्थ्स्रमारपंन्ती। अभिधा असि भुवंनमिस यन्तासिं धूर्तासि सौंऽग्निं वैश्वानुर सप्रथसं गच्छु स्वाहांकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमेनो धूर्तासिं धूरुणः कृष्ये त्वा क्षेमांय त्वा र्य्ये त्वा पोषांय त्वा पृथिव्ये त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वां सते त्वासंते त्वाद्यस्त्वौषंधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः॥ (४०)

विभूमांत्रा प्रभूः पित्राश्वांऽसि हयोऽस्यत्यांऽसि नरो-ऽस्यवांसि सप्तिंरसि वाज्यंसि वृषांसि नृमणां असि ययुर्नामांस्यादित्यानाम्पत्वान्विह्यग्रये स्वाहा स्वाहाँ न्द्राग्निभ्याः स्वाहाँ प्रजापंतये स्वाहा विश्वंभयो देवेभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यो देवेतांभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहा भूरसि भुवे त्वा भव्यांय त्वा भविष्यते त्वा विश्वंभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवां आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधांय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

आयंनाय स्वाहा प्रायंणाय स्वाहों द्वावाय स्वाहो द्वेताय स्वाहां शूकाराय स्वाहा शूकृताय स्वाहा पलांयिताय स्वाहाऽऽपलांयिताय

रन्तुः स्वाहा द्वावि १ शतिश्च।

शूकाराय स्वाहा शूकृताय स्वाहा पर्लायिताय स्वाहाऽऽपर्लायिताय स्वाहाऽऽवल्गते स्वाहां परावल्गते स्वाहांऽऽयते स्वाहां प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४२)

आयंनायोत्तंरमापलांविताय पिक्वरंशितः॥———[१३] अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहां वायवे स्वाहापाम्मोदाय स्वाहां

सिवते स्वाहा सरंस्वत्यै स्वाहेन्द्रांय स्वाहा बृह्स्पतंये स्वाहां मित्राय स्वाहा वरुंणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४३)

पृथिव्ये स्वाहाऽन्तिरक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यें दिशे स्वाहा दक्षिणाये दिशे स्वाहां प्रतीच्यें दिशे स्वाहां प्रतीच्यें दिशे स्वाहां प्रतीच्यें दिशे स्वाहां दिग्भ्यः स्वाहांऽवान्तरिद्याभ्यः स्वाहां समाभ्यः स्वाहां शरद्धः स्वाहांऽहोरात्रेभ्यः स्वाहांऽधमासभ्यः स्वाहा मासभ्यः स्वाहत्भ्यः

स्वाहां संवथ्सराय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४४)

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहां सिवते स्वाहा सरंस्वत्ये स्वाहां पूष्णे स्वाहा बृहुस्पतंये स्वाहाऽपाम्मोदाय स्वाहां वायवे स्वाहां मित्राय स्वाहा वर्रुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४५)

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहाऽहे स्वाहा रात्रिये स्वाहुर्जवे स्वाहां साधवे स्वाहां सुक्षित्ये स्वाहां क्षुधे स्वाहांऽ-ऽशितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहां हिमाय स्वाहां शीताय स्वाहांऽ-ऽत्पाय स्वाहाऽरंण्याय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४६)

[१७]

भुवों देवानां कर्मणापसर्तस्यं पृथ्यांसि वसुंभिर्देविभिर्देवतंया गायत्रेणं त्वा छन्दंसा युनिज्म वसन्तेनं त्वर्तुनां हिविषां दीक्षयामि रुद्रेभिर्देविभिर्देवतंया त्रैष्टुंभेन त्वा छन्दंसा युनिज्म ग्रीष्मेणं त्वर्तुनां हिविषां दीक्षयाम्यादित्येभिर्देविभिर्देवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनिज्म वर्षाभिरत्वर्तुनां हिविषां दीक्षयामि विश्वभिर्देविभिर्देवत्यानुंष्टुभेन त्वा छन्दंसा युनिज्म (४७)

श्रदाँ त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देविभिर्देवतंया पाङ्कंन त्वा छन्दंसा युनज्मि हेमन्तिशिशिराभ्यां त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्याहं दीक्षामंरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दंसा ब्रह्मणा चर्तर सत्येऽधार सत्यमृतेऽधाम्। महीमू षु सुत्रामाणिमृह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमितिः स्वाहाँ॥ (४८) स्वाहां (४९)

ईङ्काराय स्वाहें कृताय स्वाहा क्रन्दंते स्वाहांऽवक्रन्दंते स्वाहां प्रोथंते स्वाहां प्रप्रोथंते स्वाहां गृन्धाय स्वाहां प्राताय स्वाहां प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहां सन्दीयमानाय स्वाहां सन्दीयमानाय स्वाहां सन्दीताय स्वाहां विचृत्यमानाय स्वाहां विचृत्ताय स्वाहां पलायिष्यमाणाय स्वाहां पलायिताय स्वाहोंपर इस्यते स्वाहोंपरताय स्वाहां निवेक्ष्यते स्वाहां निविश्रमांनाय स्वाहां निविष्टाय स्वाहां निष्टस्यते स्वाहां निष्टाय स्वाहां निष्णाय

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहांऽऽसिताय स्वाहां निपथ्न्यते स्वाहां निपद्यमानाय स्वाहा निपन्नाय स्वाहां शयिष्यते स्वाहा शयांनाय स्वाहां शयिताय स्वाहां सम्मीलिष्यते स्वाहां सम्मीलंते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहां स्वपस्यते स्वाहां स्वपते स्वाहां सुप्ताय स्वाहां प्रभोथ्न्यते स्वाहां प्रबुध्यंमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहां जागरिष्यते स्वाहा जाग्रंते स्वाहां जागरिताय स्वाहा शुश्र्रंषमाणाय स्वाहां शृण्वते स्वाहां श्रुताय स्वाहां वीक्षिष्यते स्वाहां (५०)

वीक्षंमाणाय स्वाह्य वीक्षिताय स्वाहां स॰हास्यते स्वाहां सुञ्जिहांनाय स्वाहोजिहांनाय स्वाहां विवथ्स्यते स्वाहां विवर्तमानाय स्वाह्य विवृत्ताय स्वाहोत्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठंते स्वाहोत्थिताय स्वाहां विधविष्यते स्वाहां विधून्वानाय स्वाह्य विधूताय स्वाहौत्क्र इस्यते स्वाहोत्क्रामंते स्वाहोत्क्रांन्ताय स्वाहां चङ्कामिष्यते स्वाहां चङ्कम्यमाणायु स्वाहां चङ्कमितायु स्वाहां कण्डूयिष्युते स्वाहां कण्डूयमानाय स्वाहां कण्डूयिताय स्वाहां निकिषघ्यते स्वाहां निकर्षमाणाय स्वाहा निकंषिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा

यत्पिबंति तस्मै स्वाहा यन्मेहंति तस्मै स्वाहा यच्छकृंत्करोति

तस्मै स्वाहा रेतंसे स्वाहाँ प्रजाभ्यः स्वाहाँ प्रजननाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५१) **-**[88]

अग्नये स्वाहां वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमंस्यृतस्युर्तमंसि सत्यमंसि सत्यस्यं सत्यमंस्यृतस्य पन्थां असि देवानां छायामृतस्य नाम तथ्सत्यं यत्त्वं प्रजापंतिरस्यधि यदंस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृंणानः पंवते कव्यन्पशुं न गोपा

इर्यः परिंज्मा (५२)

-[२०]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुंवर्गकांमा एतः षंड्रात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनांयज ततो वै ते सुंवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वाः सः षड्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यंन्ति देवसत्रं वै षंड्रात्रः प्रत्यक्षः ह्येतानिं पृष्ठानि य एवं विद्वाः सः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भंवति षड्वा ऋतवः षदृष्ठानिं (१)

पृष्ठैरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्मभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वां लोकं यंन्ति त्रिवृदंग्निष्टोमो भवति तेजं एवावं रुन्थते पश्चद्शो भवतीन्द्रियमेवावं रुन्थते सप्तदशः (२)

भ्वत्युन्नाद्यस्यावं रुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकवि शो भंवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचं मेवातमन्दं धते त्रिण्वो भंवित विजित्ये त्रयस्त्रिश्शो भंवित प्रतिष्ठित्ये सदोहिवधीनिनं एतेनं षड्यत्रेणं यजेरुन्नाश्वंत्थी हिव्धीनं चाग्नीं प्रं च भवतस्ति द्धि सुंवर्ग्यं चुकीवंती भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य समंष्ट्या उलूखं लबुभ्रो यूपो भवित प्रतिष्ठित्ये प्राश्चो यान्ति प्राङ्गिव हि सुंवर्गः (३) लोकः सर्रस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्यात्र

तेर्जः (५)

कुसुरुबिन्द औद्दांलिकरकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतर सप्तरात्रमाहंरत्तेनांयजत तेन वै स यावंन्तो ग्राम्याः पशवस्तानवारुन्थ य एवं विद्वान्थ्सप्तरात्रेण यजेते यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवावं रुन्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवंः स्प्तारुण्याः सप्त छन्दाईस्युभयस्यावंरुद्धौ त्रिवृदंग्निष्टोमो भेवति

पृष्ठानि सप्तदुशः सुंवुर्गो जंयन्ति युदैकांदश च॥------[१]

कुर्वन्त्यथैकंमृत्थान ५ शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति

तिष्ठन्ति यदा शतर सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थानरं सहस्रंसिम्मितो वा असौ लोकोंऽमुमेव लोकमभि जंयन्ति यदैषां प्रमीयेंत यदा

वा जीयेरन्नथैकंमुत्थानन्तिद्ध तीर्थम्॥ (४)

एवावं रुन्धे पश्चदशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तदशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविश्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अयो रुचमेवात्मन्धंत्ते त्रिणवो भंवति विजित्यै पञ्चवि १ शौँ ऽग्निष्टों मो भवति प्रजापंतेरास्यै महाव्रतवानना चस्यावंरु खे विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहं पृष्ठान्युंपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथां दुग्धामुंपुसीदंत्येवमुंत्तममहंः स्यान्नैकंरात्रश्चन स्याँद्वृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव तेर्ज उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचंत्वारिश्शच॥

न यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजितिं पृष्ठान्युंपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे तादृगेव तत्॥ (७)

बृह्स्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स प्तमंष्टरात्रमंपश्यत्तम् ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवद्य एवं विद्वानंष्टरात्रेण यजंते ब्रह्मवर्चस्येव

ततो वे स ब्रह्मवर्चस्यभव्द्य एव विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्यव भंवत्यष्टरात्रो भंवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसम्गायित्रयैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्थेऽष्टरात्रो भंवति चतंस्रो वे दिश्श्वतंस्रो-ऽवान्तरिद्शा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्थे (८)

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्धे पश्चद्रशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तद्रशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविष्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धंते त्रिण्वो भंवति विजित्यै त्रयस्त्रिष्शो भंवति प्रतिष्ठित्यै पश्चविष्शों-ऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतरात्यै महाव्रतवांनन्नाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्सवंपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (९)

विग्य पृव ब्रंबवर्व्यममवंक्येऽभिजित्ये॥———[३]
प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टाः क्षुधं न्यांयन्थ्स एतं
नंवरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत् यर्हिं
प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तर्हिं नवरात्रेणं यजेतेमे हि वा एतासां लोका
अक्षृंप्ता अथैताः क्षुधं नि गंच्छन्तीमानेवाभ्यों लोकान्कल्पयति

तान्कर्ल्पमानान्प्रजाभ्योऽनुं कल्पते कर्ल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजास् दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं केल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथां गुणे गुणमन्वस्यंत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वंस्यति धृत्या अर्शिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमां भवन्तीयं वाव ज्योतिंरन्तरिक्षं गौरसावायुंरेष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजों दधाति यो ज्योगांमयावी स्याथ्स नंवरात्रेणं यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृंता अथैतस्य ज्योगांमयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव॥ (१२)

कर्त्पन्ते प्रजानान्त्रयंस्त्रि १ शच।

प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतं दर्शहोतारमपश्युत्तमंजुहो दशरात्रमंसृजत तेनं दशरात्रेण प्राजायत दशरात्रायं दीक्षिष्यमाणो दर्शहोतारं जुहयाद्दर्शहोत्रैव देशरात्र एसुजते तेन दशरात्रेण प्र जांयते वैराजो वा एष यज्ञो यद्दंशरात्रो य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते विराजंमेव गेच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्दंशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते प्रैव जांयत इन्द्रो वै सदङ्घेवतांभिरासीयस न व्यावृतंमगच्छ्यस प्रजापतिमुपांधावत् तस्मां एतं दंशरात्रम्प्रायंच्छ्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सौ-ऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्द्य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छति त्रिककुद्दै (१४)

पुष यज्ञो यद्दंशरात्रः क्कुत्पंश्चद्दशः क्कुदेंकविर्शः क्कुत्रंयस्त्रिर्शो य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते त्रिक्कुदेव संमानानां भवति यजंमानः पश्चद्दशो यजंमान एकविर्शो यजंमानस्रयस्त्रिर्शः पुर् इतरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपांच्याधो भवति नैनंमिन्चरंन्थ्स्तृणुते देवासुराः संयंत्ता आसुन्ते देवा एताः (१५)

देवपुरा अंपश्यन् यद्दंशरात्रस्ताः पर्योहन्त तेषां न कुर्तश्चनोपाँच्याधोऽभवत्ततो देवा अभवन्यरासुरा यो आतृंव्यवान्थस्याथ्स दंशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुर्तश्चनोपाँच्याधो भंवति भवंत्यात्मना पराँस्य आतृंव्यो भवति स्तोमः स्तोमस्योपस्तिभविति आतृंव्यमेवोपस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

पृतत्कुंर्वन्ति यज्यायार्सस्य स्तोमंमुपेत्य कनीयारसम्प्यन्ति यदंग्निष्टोमसामान्यवस्तांच प्रस्तांच् भवन्त्यजांमित्वाय त्रिवृदंग्निष्टोमोंऽग्निष्टुदांग्नेयीषुं भवति तेजं पृवावं रुन्धे पश्चद्श उक्थ्यं ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवावं रुन्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पृष्टिंमेवावं रुन्धे सप्तद्शौंऽग्निष्टोमः प्रांजापृत्यासुं तीव्रसोमोंऽन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते (१७)

एक्वि १ श उक्थ्यंः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचं मेवातमन्धंते सप्तद्शौं ऽग्निष्टोमः प्रांजापत्यासूं पह्च्यं उपह्वमेव गंच्छति त्रिण्वावंग्निष्टोमावृभितं ऐन्द्रीषु विजित्ये त्रयस्त्रि १ श उक्थ्यों वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्ये विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽ तिरात्रो भवित् सर्वस्याभिजित्ये॥ (१८)

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तेऽकामयन्त प्रजार सृंजेमहि प्रजामवं रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः

प्राजापत्यो वा एष युज्ञो यद्दंशरात्रस्थिकुकुद्वा एता वै जायत एकंत्रिश्शच॥—————[५]

प्रजार सूजमहि प्रजामव रुन्धीमहि प्रजा विन्दमहि प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै ते प्रजामंसुजन्त प्रजामवांरुन्धत प्रजामंविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदांर्त्वानांमार्तवृत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मांत् (१९)

आर्त्वा उंच्यन्ते य एवं विद्वारसं एकादशरात्रमासंते प्रजामेव सृंजन्ते प्रजामवं रुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावंन्तो भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भंवित ज्योतिरेव पुरस्तांद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भंवित षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानिं पृष्ठैरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति चतुर्विर्शो भंवित चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री (२०)

जगंती जागंताः पृशवो जगंत्यामेव पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भंवित पश्च वा ऋतवं आर्त्वाः पश्चर्तुष्वेवार्तवेषुं संवथ्सरे प्रतिष्ठायं प्रजामवं रुन्थतेऽतिरात्राविभतों भवतः प्रजाये परिगृहीत्ये॥ (२१)

तस्मांद्राय्येकात्रपंशार्यं॥

[६]

ऐन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कंल्पेरित्रितिं यज्ञस्य वे ऋिष्मनुं प्रजाः कंल्पन्ते यज्ञस्याक्रृंषिमनु न कंल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कंल्पयित न ज्यायार्रसं

कनीयानिते क्रामत्यैन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयादामयाविनः प्राणेन् वा एष व्यृध्यते यस्यामयंति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैन ॥

गायत्रम्ब्रंह्मवर्चसङ्गायत्रियामेव ब्रंह्मवर्चसे प्रतिं तिष्ठन्ति

चतुश्चत्वारि १ शो मेवित चतुंश्चत्वारि १ शदक्षरा त्रिष्टु गिन्द्रियं त्रिष्टु त्रिष्टु भ्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारि १ शो भवत्यष्टाचेत्वारि १ शव

समर्थयित मैत्रावरुणाग्रांन्गृह्णीर्न् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)
प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते
प्राणापानो मित्रावरुंणो प्राणापानावेव मुंखतः परिं हरन्त
आश्विनाग्रांन्गृह्णीतानुजावरोंऽश्विनौ वे देवानांमानुजावरो पश्चेवाग्रं
पर्येतामृश्विनांवेतस्यं देवता य आनुजावरस्तावेवेन्मग्रं परिं णयतः
शुक्राग्रांन्गृह्णीत गतश्रीः प्रतिष्ठाकांमोऽसौ वा आंदित्यः शुक्र

श्रियै गत्वा नि वर्ततेऽन्तांदेवान्तमा रंभते न ततः

एषोऽन्तोऽन्तंम्मनुष्यंः (२३)

पापीयान्भवति म्न्थ्यंग्रान्गृह्णीताभिचरंत्रार्तपात्रं वा पृतद्यन्मंन्थिपात्रम्मृ ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छंत्याग्रयणाग्रांन्गृह्णीत् यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः स्यादथ तन्न प्रांप्रुयाद्वाचा वा एष इंन्द्रियेण व्यृध्यते यस्यं पिता पितामहः पुण्यः (२४)

भवत्यथ् तन्न प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वार्गिव यदाँग्रयुणो

वाचैवैनंमिन्द्रियेण समर्धयित न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्यांग्रान्गृह्णीताभि सर्वेषां वा पुतत्पात्रांणामिन्द्रियं यदंक्थ्यपात्र र सर्वेणैवैनंमिन्द्रियेणाति प्र युंङ्के सरंस्वत्यभि नों नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वे (२५) सरंस्वती वाचैवैनमिति प्र युंङ्के मा त्वत्क्षेत्राण्यरंणानि गुन्मेत्यांह मृत्योर्वे क्षेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्रांणि न गच्छिति पूर्णान्ग्रहांन्गृह्णीयादामयाविनः प्राणान् वा पुतस्य

ग्नित्यांह मृत्योर्वे क्षेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न गंच्छति पूर्णान्यहाँन्गृह्णीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य शुगृंच्छति यस्यामयंति प्राणा ग्रहाँः प्राणानेवास्यं शुचो मृंश्चत्युत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव पूर्णान्यहाँन्गृह्णीयाद्यर्हि पूर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजाना शुगृंच्छति यर्हि पूर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजाना शुगृंच्छति यर्हि पूर्जन्यो न वर्षेति प्राणा ग्रहाँः प्राणानेव प्रजाना शुचो मृंश्चित ताजक्प्र वंर्षिति॥ (२६)

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गांयत्रम्प्रांयणीयमह्स्तस्मांत्प्रायणीये-

र्गायुत्रा या एन्द्रयायुवा गायुत्रन्त्रायुगायुनहुस्तस्मात्त्रायुगाय-ऽहंन्नेन्द्रवायुवो गृह्यते स्व एवैनमायतंने गृह्णाति त्रेष्ट्रंभो वै शुक्रस्नेष्ट्रंभं द्वितीयमह्स्तस्माँद्वितीयेऽहंञ्छुको गृंह्यते स्व पुवैनंमायतंने गृह्णति जागंतो वा आँग्रयणो जागंतं तृतीयमह्स्तस्माँतृतीयेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वै (२७)

यज्ञमांपुद्यच्छन्दा ईस्याप्नोति यदाँग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदेशन्ततं एवैनम्पुनः प्र युङ्के जर्गन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो जागंत आग्रयणो यचंतुर्थेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽन् पूर्यावंर्तन्ते राथंतरो वा ऐन्द्रवायवो राथंतरं पञ्चममहस्तस्मांत्पञ्चमेऽहन्तं (२८)

ऐन्द्रवायवो गृंह्यते स्व पृवेनंमायतंने गृह्णति बार्हतो वै शुक्रो बार्हतः षष्ठमह्स्तस्मांत्ष्षेऽहंञ्छुको गृंह्यते स्व पृवेनंमायतंने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमांपद्यच्छन्दाईस्याप्नोति यच्छुकः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं पृवेन्म्पुनः प्र युंक्के त्रिष्टुक्षुंखो वै तृतीयंस्निरात्रस्नेष्टुंभः (२९)

शुक्रो यथ्संप्तमेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽन् पूर्यावंतन्ते वाग्वा आग्नयणो वाग्ष्टममह्स्तस्मांदष्टमेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नंवममह्स्तस्मान्नवमे- ऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्णते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीर्यं युज्ञमांपुद्यच्छन्दा ईस्याप्नोति यदैन्द्रवायुवः

येंऽन्येनैंन्द्रवायवात्प्रंतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यद्दंशममहंदंशमेऽहंन्नैन्द्रवायवो गृंद्यते यज्ञस्यं (३१)

एवान्तं गृत्वापंथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वहींयसा प्रतिसारं वहंन्ति तादृगेव तच्छन्दाईस्यन्योंन्यस्यं लोकमभ्यंध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यंवाहयन्नेन्द्रवायवस्य वा एतदायतेनं यचतुर्थमह्स्तस्मिन्नाग्रयणे गृंद्यते तस्मादाग्रयणस्यायतेने नवमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृंद्यते शुक्रस्य वा एतदायतेनं यत्पंश्चमम् (३२)

अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृंद्यते तस्मादैन्द्रवायवस्यायतेने

श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमद्शान्ततं पृवैनम्पुनः प्र युङ्केऽथो स्वमेव छन्दोऽनुं पुर्यावर्तन्ते पुथो वा पृतेऽध्यपंथेन यन्ति

सप्तमेऽहें ञ्छुको गृंह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतेनं यत्षष्ठमह्स्तस्मिञ् गृंह्यते तस्मां च्छुकस्यायतंने ऽष्टमे ऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते छन्दा ईस्येव तिद्व वांहयति प्र वस्यंसो विवाहमां प्रोति य एवं वेदाथों देवतां भ्य एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मां दिदमन्यों न्यस्में ददाति॥ (३३)

पृतद्वे पंश्वमेऽहुत्रेष्ट्रंभ पृतद्वंहते युजस्य प्रश्चमम्प्यस्मा एकंश्वा——[८]
प्रजापंतिरकामयत् प्र जाययेयेति स पृतं द्वांदशरात्रमंपश्यत्तमाहंर्न्
ततो व स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जाययेयेति स द्वांदशरात्रेणं
यजेत प्रेव जायते ब्रह्मवादिनो वदन्त्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ

यजेत् प्रैव जांयते ब्रह्मवादिनों वदन्त्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ् कस्मादितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यत् इति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यदितरात्रौ कुनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४) अग्निष्टोमं पूर्वं प्रयुश्चीरन्बंहिर्धा क्नीनिकं दध्युस्तस्मांदितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यते चक्षुंषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः क्नीनिकं प्रतिं दधित यो वै गायत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिंषा भासा सुंवर्गं लोकमेति यावंग्निष्टोमो तो पृक्षो येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मेषा वै गायत्री ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिंषा भासा सुंवर्गं लोकम् (३५)

पृति प्रजापंतिर्वा एष द्वांदश्घा विहिंतो यद्वांदशरात्रो यावंतिरात्रौ तौ पृक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापंतिर्वावेष सन्थ्सद्ध वै स्त्रेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वांसां वा एते प्रजानां प्राणेरांसते ये स्त्रमासंते तस्मांत्पृच्छन्ति किमेते स्त्रिण इतिं प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेदं॥ (३६)

न वा एषौं ऽन्यतीं वैश्वानरः सुवृगीयं लोकाय प्राभवदूर्ध्वी ह् वा एष आतंत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पर्योहन्थ्सुवृगस्यं लोकस्य

अग्निष्टोमो यथ्मुंवर्गल्लोकं प्रियः प्रजानां पर्श्व च॥————[९]

प्रभूत्या ऋतवो वा एतेनं प्रजापंतिमयाजयन्तेष्वाधीदिधि तह्भोति ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वांदशाहेन यजेते तैंऽस्मिन्नैच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायंच्छत् (३७)

यवंं ग्रीष्मायौषंधीर्वर्षाभ्यों ब्रीहीञ्छुरदें माषित्लौ हेंमन्तिशिश्वराभ्यान्तेनेन्द्रंं प्रजापंतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रों ऽभवत्तस्मांदाहुरानुजावरस्यं यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतैष हु वै कुणपंमत्ति यः सृत्रे प्रंतिगृह्णातिं पुरुषकुणपमंश्वकुणपङ्गौर्वा अन्नं येन पात्रेणान्नस्बिभ्रंति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधिं (३८)

मलं जायत एकं एव यंजेतैको हि प्रजापंतिरार्भोद्वादंश

प्रजापंतिविविष एष ह् त्वै जांयते यस्तप्सोऽधि जायंते चतुर्धा वा एतास्तिस्रस्तिस्रो रात्रयो यद्वादंशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरित या द्वितीयां यज्ञं ताभिरा रंभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णेनिके याश्चंतुर्थीरिप ताभिरात्मानंमन्तरतः शुंन्थते यो वा अस्य पशुमित्तं मार्सर

रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः प्रजापंतिः

ताभिरात्मानमन्तरतः शुंन्धते यो वा अस्य पृशुमितं मार्सस सौंऽति यः पुरोडाशंम्मस्तिष्कर् स यः परिवापं पुरीष्र् स य आज्यंम्मुञ्जान्र स यः सोमङ् स्वेदर् सोऽपि ह वा अस्य शीर्षण्यां निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रंतिगृह्णाति तस्मौद्वादशाहेन न याज्यंम्पाप्मनो व्यावृत्त्यै॥ (४०)

एकंस्मै स्वाहा द्वाभ्या इस्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां चतुर्भ्यः स्वाहां पश्चभ्यः स्वाहां षङ्काः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां द्राभ्यः स्वाहां नवभ्यः स्वाहां द्राभ्यः स्वाहां त्राभ्यः स्वाहां व्याभ्यः स्वाहां व्याभ्यः

अयंच्छुदिर्धि रभते द्वादशाहेनं चुत्वारिं च॥=====[१०]

त्रयोद्शभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां पश्चद्शभ्यः स्वाहां षोड्शभ्यः स्वाहां सप्तद्शभ्यः स्वाहांऽष्टाद्शभ्यः स्वाहेकान्न विर्शात्ये स्वाहा

द्वितीयः प्रश्नः	30
नवंवि शत्ये स्वाहैकान्न चंत्वारि शते स्वाहा नवंचत्वा	 ारि
स्वाहैकान्न षुष्ट्ये स्वाहा नवंषष्ट्ये स्वाहैकान्नाशीत्ये	स्वाहा
नवांशीत्ये स्वाहैकान्न श्ताय स्वाहां श्ताय स्वाहा	द्वाभ्यार्
शृताभ्या इं स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४१)	
नवंचत्वारि रशते स्वाहैका त्रैकंवि रशतिश्र॥	<u> </u>

न्वभ्यः स्वाहैकाद्शभ्यः स्वाहाँ त्रयोद्शभ्यः स्वाहां पश्चद्शभ्यः स्वाहां सप्तद्शभ्यः स्वाहेकाृत्र विर्श्यत्ये स्वाहा नवंविर्शत्ये स्वाहेकाृत्र चंत्वारिर्श्यते स्वाहा नवंचत्वारिर्शते स्वाहेकाृत्र षृष्ट्ये स्वाहा नवंषष्ट्ये स्वाहेकाृत्राशीृत्ये स्वाहा नवंशीत्ये स्वाहेकाृत्र शृताय स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहाँ॥ (४२)

एकंस्मै स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां पुश्चभ्यः स्वाहां सुप्तभ्यः स्वाहां

एकंस्मे विश्वः पंश्वायत्॥———[१२] द्वाभ्याः स्वाहां चतुर्भ्यः स्वाहां षुद्धाः स्वाहां ऽष्टाभ्यः स्वाहां द्रशभ्यः स्वाहां द्वादशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां षोड्रशभ्यः स्वाहांऽष्टादशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहाऽष्टानंवत्ये स्वाहां शृताय

हाभ्यांमुष्टानंबत्ये पिंह्वरंशितः॥——[१३] त्रिभ्यः स्वाहां पुञ्चभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां नुवभ्यः

स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४३)

स्वाहैकाद्शभ्यः स्वाहा पुश्चम्यः स्वाहा सुप्तम्यः स्वाहा नुवस्यः स्वाहौ स्वाहौ पञ्चद्शभ्यः स्वाहौ

सप्तद्शभ्यः स्वाहैकान्न विर्श्शत्ये स्वाहा नवंविरशत्ये स्वाहैकान्न चंत्वारि ५ शते स्वाहा नवंचत्वारि ५ शते स्वाहैकान्न ष्टिये स्वाहा नवंषष्ट्ये स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवांशीत्ये स्वाहेकान्न शुताय स्वाहां शुतायु स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४४)

त्रिभ्यों ऽष्टाचत्वारि<u>ः</u>शत्॥ [88] चुतुर्भ्यः स्वाहाँ ऽष्टाभ्यः स्वाहाँ द्वाद्शभ्यः स्वाहां षोडुशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहा षण्णंवत्ये स्वाहां शुताय स्वाहा सर्वस्मै

स्वाहाँ॥ (४५)

चृतुर्भ्यः षण्णंवत्यै षोडंश॥

--[१५]

पुश्रभ्यः स्वाहां दुशभ्यः स्वाहां पश्चदुशभ्यः स्वाहां विश्शृत्यै स्वाहा पश्चनवत्यै स्वाहां शृतायु स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४६)

पुश्चभ्यः प्रश्चनवत्यै चतुर्दश॥

दशभ्यः स्वाहां वि श्रुत्ये स्वाहां त्रि श्रुते स्वाहां चत्वारि श्रुते स्वाहां पश्चांशते स्वाहां पष्ट्ये स्वाहां सप्तत्ये स्वाहां ऽशीत्ये स्वाहां नवृत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां॥ (४७)

दुशभ्यो द्वावि ५ शतिः॥

विर्शत्यै स्वाहां चत्वारिर्शते स्वाहां षष्ट्यै स्वाहांऽशीत्यै

----[१९]

स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४८)

विर्युत्ये द्वादंश॥———[१८]

पृश्चाशते स्वाहां शताय स्वाहा द्वाभ्या श्वास्या स्वाहां विभयः श्वतभ्यः स्वाहां चतुर्भ्यः श्वतभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः श्वतभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः श्वतभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः श्वतभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः श्वतभ्यः स्वाहां नवभ्यः श्वतभ्यः स्वाहां सहस्राय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४९)

शृताय स्वाहां सहस्राय स्वाहाऽयुतांय स्वाहां नियुतांय स्वाहां प्रयुतांय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यंर्बुदाय स्वाहां समुद्राय स्वाहा मध्यांय स्वाहाऽन्तांय स्वाहां परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा व्यंष्ट्ये स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहोदिताय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (५०)

शृतायाृष्टात्रि ५ शत्॥■ [२०]

प्रजवं ब्रह्मवादिनः किमेष वा आप्त आंदित्या उभयौः प्रजापंतिरन्वांयुत्रिन्त्रो वे सुदिङ्कन्त्रो वे शिंथिलः प्रजापंतिरकामयतात्रादः सा विराड्सावादित्यौऽर्वाङ्कृतमा मेऽग्निना स्वाहाधिन्दुन्त्रौऽअ्थेतायं कृष्णायौषंधीभ्यो वनुस्पतिभ्यो विरश्चतिः॥————[२१]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेनं यन्ति यद्दंशममहंः पापावृहीयं वा एतेनं भवन्ति यद्दंशममहर्यो वै प्रजवं यतामपंथेन प्रतिपद्यंते यः स्थाणु हिन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह् तमेवान्वारभ्य समंश्र्जुतेऽथ्यो व्याह सः (१)

हीयते तस्माँदशमेऽहंन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वांहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुंवर्गं लोकमांयन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्युंद्धं तद्भातृंव्यस्य स यो वै दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहुन्यते स पुवाति रेचयति ते ये बाह्यां दशीकवंः (२)

स्युस्ते वि ब्रूंयुर्यदि तत्र न विन्देयुंग्न्तःसद्साद्ध्यच्यं यदि तत्र न विन्देयुंगृहपंतिना व्युच्यन्तद्ध्यच्यंमेवाथ वा एतथ्संपंग्जियां ऋग्भिः स्तुंवन्तीयं वे सपंतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानुचुस्तेनेय सपंग्जी ते यदेव किं चं वाचानृचुर्यद्तो-ऽध्यंर्चितारंः (३)

तदुभयंमास्वाव्रुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनंसा स्तुवते न वा इमामंश्वर्थो नाश्वंतरीर्थः सद्यः पर्यांष्तुमर्हति मनो वा इमार स्द्यः पर्योप्तमर्हित मनः परिभिवतुमथ् ब्रह्मं वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूर्ष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्वह्म तत्प्रंतिगणत आ चंक्षीत स प्रंतिगरः॥ (४)

तृतीयः प्रश्नः

ास्ति यद्वह्य तत्प्रातगृणत आ चक्षात् स प्रातगुरः॥ (४)

व्याह् स इंशीकवौंऽर्वितारः स एकंश्रम ———[१]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं द्वांदशाहस्यं प्रथमेनाहृर्त्विजां यजमानो वृङ्क इति तेजं इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेतिं प्राणानुन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चंतुर्थेनेति चतुंष्पदः पुशूनिति किम्पंश्चमेनेति पश्चाक्षराम्पङ्किमिति

शक्वंरीमितिं (५) किमंष्टमेनेत्यृष्टाक्षंरां गायुत्रीमिति किं नंवमेनेतिं त्रिवृत्र स्तोम्मिति किं दंशमेनेति दशांक्षरां विराज्मिति

किर षष्ठेनेति षडुतूनिति किर संप्तमेनेति सप्तपंदार

त्रवृत् स्तामामात् कि दश्मनात् दशाक्षरा विराजामात् किमेकाद्शेनेत्येकांदशाक्षरां त्रिष्टुभूमिति किं द्वांद्शेनेति द्वादंशाक्षरां जगंतीमित्येतावृद्वा अस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदेषां वृङ्को॥ (६)

पूष वा आप्तो द्वांदशाहो यत्रंयोदशरात्रः संमानः ह्यंतदह्यंत्प्रांयणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यंतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामास्यैं प्राणो वै प्रंथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयंः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति

शर्करीमित्येकंचत्वारि॰शच॥

सर्वमार्युर्यन्ति य एवं विद्वार्ससम्बयोदशरात्रमासंते तदांहुर्वाग्वा एषा वितंता (७)

यद्वांदशाहस्तां विच्छिन्द्युर्यन्मध्येऽतिरात्रं कुर्युरुप्दासुंका गृहपंतेर्वाख्स्यांदुपरिष्टाच्छन्दोमानांम्महावृतं कुर्वन्ति सन्तंतामेव वाच्मवं रुन्धतेऽनुंपदासुका गृहपंतेर्वाग्भवित पृशवो वै छन्दोमा अन्नम्महावृतं यदुपरिष्टाच्छन्दोमानांम्महावृतं कुर्वन्तिं पृश्र्षुं चैवान्नाद्ये च प्रतिं तिष्ठन्ति॥ (८)

आदित्या अंकामयन्तोभयौंर्लोकयोर्ऋध्रयामेति त एतं चंतुर्दशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै त उभयौंर्लोकयोरार्ध्रवन्नस्मिङ्श्चामुष्मिङ्श्चय एवं विद्वारसंश्चतुर्दशरात्रम

वितंता त्रिचंत्वारि १शच

उभयोत्विकयोर्ग्वश्वासमङ्बामुाष्मङ्ब्यं य पुव विद्वारस्वत्वत्वरास्त्र उभयोरेव लोकयोर्ंप्रुवन्त्यस्मिङ्श्चामुष्मिङ्श्च चतुर्दशरात्रो भंवति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्तारुण्या उभयीषामवंरुद्धौ यत्पराचीनांनि पृष्ठानि (९)

भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रिष्शौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गंच्छन्त्यधिराजौ भंवतोऽधिराजा एव संमानानां भवन्त्यतिरात्रावृभितो भवतः परिंगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुंस्त्रि शच॥

प्रजापंतिः सुव्रंगं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानांदित्याश्चं प्रावश्चान्वायन्ते देवा अंब्रुवृन् यान्प्रशूनुपाजीविष्म् त इमैं-ऽन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चेतुर्दशरात्रमप्रत्यौह्न्त आंदित्याः पृष्ठैः स्वांगं लोकमारोहन्त्र्यहाभ्यांमस्मिं ह्योके प्रशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरांदित्या अमुष्मिं ह्योक आर्ध्रवन्त्र्यहाभ्यांमस्मिन् (११)

लोके प्रावो य पृवं विद्वार्संश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रवन्त्यस्मिर्श्चामुष्मिर्श्च पृष्ठेरेवामुष्मिं लोक ऋंध्रवन्तिं त्र्यहाभ्यामस्मिं लोक ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिर्न्तरिं खं गौर्सावायुंरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानिं भवन्ति सविवध्त्वायं (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यंम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तरा-भ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्रो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युंप्यन्तिं प्रत्यञ्चाहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ंश्वर्योत्तिष्ठन्ति चतुंदिशैतास्तासां या दश् दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते याश्चतंस्रश्चतंस्रो दिशों

दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यतिरात्राविभितों भवतः परिंगृहीत्यै॥ (१३)

आर्ध्वच्यहाभ्यांम्स्मिन्थ्संविवधुत्वाय् प्रतिष्ठित्या एकंत्रिश्यच॥———[५] इन्द्रो वै सद्दृष्टेवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छथ्स प्रजा-

पंतिमुपांधावृत्तस्मां पृतम्पंश्वदशरात्रम्प्रायंच्छ्त्तमाहंर्त् तेनायजत् ततो वै सौंऽन्याभिंदेवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्द्य एवं विद्वारसंः पश्चदशरात्रमासंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिंरन्तरिंक्षम् (१४)

गौर्सावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसंश्चं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते प्र्यूञ्छंन्दोमेरोजो वा वीर्यं पृष्ठानिं पृश्ववंश्छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्यं पृश्रुषु प्रति तिष्ठन्ति पश्चदशरात्रो भवति पश्चद्यो वज्रो वज्रमेव भ्रातृं व्येभ्यः प्र हंरन्त्यतिरात्राव्यिभतों भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्ये॥ (१५)

अन्तरिक्षमित्रियस्थेकंश्रा [६] इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीथ्सोऽसुरेभ्यो-ऽबिभेथ्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मां पुतम्पश्चदशरात्रं वज्रं प्रायंच्छुत्

ऽबिभेथ्स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतम्पंश्चदशरात्रं वज्रं प्रायंच्छुत् तेनासुंरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियंमगच्छदग्निष्टतां पाप्मानं निरंदहत पश्चदशरात्रेणौजो बलंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त् य एवं विद्वारसंः पश्चदशरात्रमासंते भ्रातृंव्यानेव पंराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पृश्चद्रश्रात्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दंधत एता एव पंश्व्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरम्प्रावोऽनु प्र जांयन्ते तस्मात्पश्व्यां एता एव स्वग्र्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरः स्वग्रें लोकस्तस्माथ्सवग्र्यां ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधृत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असार्यनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वां लोकम् (१८)

युन्ति पराँश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्ति प्रत्यङ्ग्रहो भविति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पश्चंदशैतास्तासां या दश् दशौक्षरा विराडन्नं विराङ्किराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते याः पश्च पश्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्राव्भितो भवत इन्द्रियस्यं वीर्यस्य प्रजायै पशूनां

परिंगृहीत्यै॥ (१९)

तृतीयः प्रश्नः

प्रजापंतिरकामयतात्रादः स्यामिति स एत १ संप्तदशरात्रमंपश्यत्त ततो वे सौंऽत्रादोऽभवद्य एवं विद्वा १ संः सप्तदशरात्रमासतेऽत्रादा एव भवन्ति पश्चाहो भवति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव

गुच्छुन्त्युग्निष्टुर्ता पाप्मानुन्निरुन्तरिक्षं लोकं प्रजाये द्वे चं॥

पुव भवन्ति पञ्चाहा भवति पञ्च वा ऋतवः सवथ्सर ऋतुष्वव संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चौक्षरा पङ्काः पाङ्को यज्ञमेवावं रुन्धतेऽसंत्रुं वा एतत् (२०) यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सत्रं देवतां एव पृष्ठैरवं

रुन्धते पुशूर्व्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पुशवंश्छन्दोमा ओर्जस्येव

वीर्ये पशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भंवति सप्तदशः प्रजापंतिः

प्रजापंतरास्यां अतिरात्राविभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

प्रत्यस्मितिर्वश्यः

[८]

सा विराङ्किकम्यांतिष्ठद्वह्मंणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा
अंकामयन्तोभय् सं वृंश्लीमिह् ब्रह्म चान्नं चेति त एता

अंकामयन्तोभय् सं वृंश्चीमिह् ब्रह्म चात्रं चेति त एता विर्श्याति रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभय् समंवृञ्जत ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्चिसिनौंऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वारसं एता आसंत उभयमेव सं वृंश्चते ब्रह्म चान्नं च (२२) ब्रह्मवर्चिसिनौंऽन्नादा भंवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रतिं तिष्ठन्ति विरशो वै पुरुषो दश् हस्त्यां अङ्गलंयो दश् पद्या यावांनेव पुरुष्स्तमा्ध्वोत्तिंष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिंरन्तरिंक्षं गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गम् (२३)

लोकम्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधृत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरमसौ

वायम्मध्यता दधत बृहद्रथन्तराम्या यन्ताय वाव रथन्तरम्सा बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्नृती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्ति प्रत्यश्चाहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलींकयोरं ऋद्धोत्तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यंस्य

परिंगृहीत्यै॥ (२४)

सुव्ग लाकमगमय्न्पर्वस्तात्पयगृह्णान्दवाकात्पन सुव्ग लोके प्रत्यंस्थापय्न्परैंः प्रस्तात्पर्यगृह्णन्यृष्ठैरुपावांरोहुन्थ्स वा असावांदित्योंऽमुष्मिं ह्योके परैरुभ्यतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि भवन्ति सुव्गम्व तैर्लोकं यजमाना यन्ति परैर्वस्तात्परि गृह्णन्ति दिवाकीत्र्येन (२५) सुवुर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्ति परैं: पुरस्तात्परिं गृह्णन्ति

पृष्ठैरुपावंरोहन्ति यत्परं परस्तान्न स्युः परांश्चः सुवर्गाल्लोकान्निष्पंद्येरन्

यद्वस्तान्न स्युः प्रजा निर्दहेयुर्भितों दिवाकीर्त्यं परं:सामानो

भवन्ति सुवर्ग एवैनां लोक उंभ्यतः परिं गृह्णन्ति यजंमाना वै दिंवाकीर्त्यर्थं संवथ्सरः पर्रःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यं पर्रः सामानो भवन्ति संवथ्सर एवोभ्यतः (२६) प्रति तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिंवाकीर्त्यम्पार्श्वे पर्रःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यं पर्रःसामानो भवन्ति तस्माद्भितः पृष्ठम्पार्श्वे भूयिष्ठा ग्रहां गृह्यन्ते भूयिष्ठर शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं

ग्रंथ्रन्त्यविस्र साय स्प्त गृंह्यन्ते स्प्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणानेव यजंमानेषु दधति यत्पंराचीनांनि पृष्ठानि भवंन्त्यमुमेव

तैर्लोकम्भ्यारोहिन्त् यदिमं लोकं न (२७)

प्रत्यवरोहेयुरुद्वा माद्येयुर्यजंमानाः प्र वां मीयेर्न्
यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकम्प्रत्यवरोहन्त्यथों
अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुंन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित
आसीथ्स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां पृतमेकवि शितरात्रम्प्रायंच्छ्त्तमाहं
ततो व स प्रत्यंतिष्ठद्ये बहुयाजिनोऽप्रंतिष्ठिताः (२८)

स्युस्त एंकविश्शतिरात्रमांसीर्न्द्वादेश मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावांदित्य एंकविश्श एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यंथापूर्वं प्रतिं तिष्ठन्त्यसावांदित्यो न व्यंरोचत् स प्रजा-पंतिमुपांधावृत्तस्मां पृतमेकवि श्वतिरात्रम्प्रायंच्छ्त्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो व सोंऽरोचत् य एवं विद्वार्श्स एकविश्वतिरात्रमासंते रोचन्त पृवैकंविश्वतिरात्रो भवति रुग्वा एंकविश्वा रुचमेव गंच्छुन्त्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्यंकिविश्वां-ऽ तिरात्राविभतों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिंगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णन्त्र दिवाकीत्यंनेवोभ्यत्रे नाप्रतिष्ठित् आसंत् एकविश्यतिश्वा——[१०] अर्वाङ्यज्ञः सं क्रांमत्वमुष्मादिष्ये माम्भि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कंन्धं तस्मिन् हीयतां यौं-

पुरोहितः। निदेवं निवीरं कृत्वा विष्कंन्ध्ं तस्मिन् हीयतां यो-ऽस्मान्द्वेष्टिं। शरीरं यज्ञशम्लं कुसीदं तस्मिन्थ्सीदतु यौंऽस्मान्द्वेष्टिं। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेज्नस्तेन् सं क्रांम् माम्भि। ब्राह्मणानृत्विजों देवान् यज्ञस्य तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेनं पक्कमुपं (३०)

ते हुवे स्वाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृतः सं प्रजां पृश्न्।
प्रैषान्थ्यांमिधेनीरांघारावाज्यंभागावाश्रुंतम्प्रत्याश्रुंतमा शृंणामि ते।
प्रयाजान्याजान्थ्यिष्टकृत्मिडांमाशिष् आ वृञ्जे सुवंः। अग्निनेन्द्रेण्
सोमेन सरंस्वत्या विष्णुंना देवतांभिः। याज्यानुवाक्यांभ्यामुपं
ते हुवे स्वाहं यज्ञमा दंदे ते वषंहृतम्। स्तुतः शस्त्रम्प्रंतिग्रं
ग्रह्मिडांमाशिषंः (३१)

आ वृंञ्जे सुर्वः। पुर्लीसंयाजानुपं ते हुवे सवाह र संमिष्टयजुरा

दंदे तर्व। पुशून्थ्सुतम्पुंरोडाशान्थ्सवंनान्योत युज्ञम्। देवान्थ्सेन्द्रानुपं ते हुवे सवाहमुग्निमुंखान्थ्सोमंवतो ये च विश्वं॥ (३२)

उप प्रहमिडांमाशिषो द्वात्रिरंशच॥———[११]

भूतम्भव्यंम्भविष्यद्वष्ट्थ्स्वाह्य नम् ऋख्साम् यजुर्वष्ट्थ्स्वाह्य नमो गायत्री त्रिष्टुज्जगंती वष्ट्थ्स्वाह्य नमेः पृथिव्यंन्तरिक्षं द्यौर्वष्ट्थ्स्वाह्य नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वष्ट्थ्स्वाह्य नमेः प्राणो व्यानोऽपानो वष्ट्थ्स्वाह्य नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वष्ट्थ्स्वाह्य नमेः पिता पुत्रः पौत्रो वष्ट्थ्स्वाह्य नमो भूर्भृवःसुवर्वष्ट्थ्स्वाह्य नमेः॥ (३३)

मुवश्चत्वार च॥_____[१२]

आ में गृहा भंवें त्वा प्रजा म् आ मां युज्ञो विशतु वीर्यावान्। आपों देवीर्यज्ञिया मा विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मे ग्रहों भवत्वा पुंरोकख्स्तुंतशुस्रे मा विंशता समीर्चीं। आदित्या रुद्रा वसंवो मे सद्स्याः सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मांग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यंश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्व्रः। तिरोअंह्निया मा सुहुंता आ विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ (३४)

अग्निश्मो विशत्वशदंश च॥——[१३] अग्निना तपोऽन्वंभवद्वाचा ब्रह्मं मुणिनां रूपाणीन्द्रेण देवान् यवेनौषंधीर्न्युग्रोधेन् वनस्पतींनुदुम्बरेणोर्जङ्गायत्रिया छन्दा रसि त्रिवृता स्तोमाँन्ब्राह्मणेन वाचम्॥ (३५) स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा स्वाहाधीतम्मनंसे स्वाहा स्वाहा मर्नः प्रजापंतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहां कत्मस्मै स्वाहादित्ये स्वाहादित्ये मुह्यै स्वाहादित्ये सुमृडीकाये स्वाहा सरंस्वत्ये स्वाहा सरंस्वत्ये बृहत्ये स्वाहा सरंस्वत्ये पावकाये

स्वाहां पूष्णे स्वाहां पूष्णे प्रपृथ्यांयु स्वाहां पूष्णे नुरन्धिषाय स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपांय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपांय स्वाहा

मनुष्यांन्फलेनं नादेयानंजगरेणं सर्पान्व्याघ्रेणारण्यान्पशूञ्छोनेनं पतित्रणो वृष्णाश्वांनृषभेण गा बस्तेनाजा वृष्णिनावींब्रीहिणान्नांनि

विष्णेवे स्वाहा विष्णेवे निखुर्युपाय स्वाहा विष्णेवे निभूयुपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (३६) पुरुरूपांय स्वाहा दर्श च दुद्धः स्वाहा हर्नूभ्याङ् स्वाहोष्ठाभ्याङ् स्वाहा मुखांय स्वाहा नासिंकाभ्या इं स्वाहाक्षीभ्या इं स्वाहा कर्णांभ्या इं स्वाहां पार इक्षवीं ऽवार्यैभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहांवार इक्षवः पार्यैभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहां शीर्ष्णे स्वाहां भ्रूभ्याः स्वाहां लुलाटीय स्वाहां मूर्प्रे स्वाहां मुस्तिष्कांय स्वाहा केशेंभ्यः स्वाहा वहांय स्वाहां ग्रीवाभ्यः स्वाहां स्कन्धेभ्यः स्वाहां कीकंसाभ्यः स्वाहां पृष्टीभ्यः स्वाहां पाजस्यांय स्वाहां पार्श्वाभ्याः स्वाहां (३७)

अश्सौभ्या्र्ड् स्वाहां दोषभ्या्र्ड् स्वाहां बाहुभ्या्र्ड् स्वाहा जङ्गाभ्या्र्ड् स्वाहा श्रोणीभ्या्र्ड् स्वाहोरुभ्या्र्ड् स्वाहांष्ठीवद्धा्र्ड् स्वाहा जङ्गाभ्या्र्ड् स्वाहां भसदे स्वाहां शिखण्डेभ्यः स्वाहां वालधानांय स्वाहाण्डाभ्या्र्ड् स्वाहा शेपांय स्वाहा रेतंसे स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजननाय स्वाहां पद्धः स्वाहां शिफभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहां त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहां मार्श्साय स्वाहा स्रावंभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहां मुझभ्यः स्वाहाङ्गेभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (३८)

पार्श्वाभ्याङ् स्वाहां मुज्जभ्युः स्वाहा षद्वं॥

अञ्चेताय स्वाहाँ अस्वथाय स्वाहां शितिपदे स्वाहां शितिंककुदे स्वाहां शितिरन्ध्रांय स्वाहां शितिपृष्ठाय स्वाहां शित्यश्सांय स्वाहां पुष्पकर्णाय स्वाहां शित्योष्ठांय स्वाहां शितिभ्रवे स्वाहा शितिंभसदे स्वाहां श्वेतानूंकाशाय स्वाहां अये स्वाहां लुलामाय स्वाहासिंतज्ञवे स्वाहां कृष्णैताय स्वाहां रोहितैताय स्वाहां स्वशांय स्वाहां विसंदशाय स्वाहा सुसंदृशाय स्वाहां रूपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (३९)

कृष्णाय स्वाहाँ श्वेताय स्वाहां पि्शङ्गाय स्वाहां सारङ्गाय स्वाहां रुणाय स्वाहां गौराय स्वाहां बुभ्रवे स्वाहां नकुलाय स्वाहा रोहिताय स्वाहा शोणाय स्वाहां श्यावाय स्वाहां श्यामाय स्वाहां पाकुलाय स्वाहां सुरूपाय स्वाहानुं रूपाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा सरूपाय स्वाहा प्रतिं रूपाय स्वाहां शुबलांय स्वाहां कमुलाय

स्वाहा पृश्नेये स्वाहां पृश्चिम् क्थाय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४०)
कृष्णाय पद्वंत्वारिश्शत्॥———[१८]

ओषंधीभ्यः स्वाह्य मूर्लैभ्यः स्वाह्य तूर्लैभ्यः स्वाह्य काण्डैभ्यः स्वाह्य वर्लशैभ्यः स्वाह्य पुष्पैभ्यः स्वाह्य फर्लैभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः स्वाह्य शर्यानेभ्यः स्वाह्य सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४१)

वनस्पतिभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा स्कन्धौभ्यः स्वाहा शाखाँभ्यः स्वाहां पूर्णभ्यः स्वाहा पुष्पैभ्यः स्वाहा फलैभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नभ्यः

स्वाह्य फलम्युः स्वाहा गृह्यतम्यः स्वाहागृहातम्यः स्वाहावपन्नम्यः स्वाह्य स्वाह्य स्वाह्य स्वाह्य स्वाह्य

परिंशिष्टाय स्वाह्य सर्शिष्टाय स्वाहोच्छिंष्टाय स्वाहां रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाह्य प्ररिक्ताय स्वाह्य सर्रिक्ताय स्वाहोद्विक्ताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४२)

वनुस्पतिंभ्यः स्कन्धौभ्यः शिष्टायं रिक्ताय पद्गंत्वारिश्शत्॥————[२०]

[प्रजर्व प्रजापंतिर्यदंछन्दोमन्ते हुवे सवाहमोषंधीभ्यो द्विचंत्वारिश्शत्॥४२॥ प्रजवुर् सर्वस्मै स्वाहाँ॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृह्स्पतिरकामयत् श्रन्मे देवा दधीर्न्गच्छेयं पुरोधामिति स पृतं चंतुर्विरशतिरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधतागंच्छत्पुरोधां य एवं विद्वारसंश्चतुर्विरशतिरात्रमासंते श्रदेभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधां ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेक्षं गौर्सावार्यः (१)

इमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भेवन्त्यभिपूर्वमेव स्वं लोकम्भ्यारोहन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सत्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृशूञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव (२) यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी सृती ताभ्यांमेव संवर्गं लोकं यंन्ति चतुर्विश्वतिरात्रो भंवति चतुर्विश्वतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विश्वत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रियेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्थतेऽतिरात्राविभेतो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (३)

असावार्युग्भ्यामेव पर्श्वचत्वारिश्यच॥————[१] यथा वै मनुष्यां एवं देवा अग्रं आसुन्तेंऽकामयुन्तावंर्तिम्पाप्मानंम

दैवी र स्रस्य ं गच्छेमेति त एतं चंतुर्वि र शतिरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनां ततो वै तेऽवंर्तिम्पाप्मानंम्मृत्युमंपहत्य दैवी र स्रसदंमगच्छ्न् य एवं विद्वारं सश्चतुर्वि र शतिरात्रमास्तेऽवंर्तिमेव पाप्मानंमपहत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मंनुष्यंस्य (४)

दैवीं सुर्सञ्चोतिरतिरात्रो भंवति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै पृष्ठ्यः षड्हो भंवति षड्वा ऋतवः संवथ्सरस्तम्मासां अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवी स्रम्सदमगच्छ्न् य एवं

विद्वार्ं सश्चतुर्वि श्वातिरात्रमासंते संवथ्सरमेव प्रविश्य वस्यंसी श् स् १ सर्दं गच्छन्ति त्रयंस्रयस्त्रि १ शा अवस्ता द्ववन्ति त्रयंस्रयस्त्रि १ शाः प्रस्ता त्रयस्त्रि १ शेरेवोभ्यतो ८ वर्तिम्पाप्मानं मप्हत्य दैवी १

स्र्सदंम्मध्यतः (५) गच्छन्ति पृष्ठानि हि दैवीं सरसञ्जामि वा एतर्त्कुर्वन्ति यत्रयंस्रयस्त्रिष्शा अन्वश्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाँम्यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छंन्दोमा उभाभ्यारं रूपाभ्यारं सुवृगं लोकं यन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सृत्रं देवता एव पृत्छैरवं रुन्धते पश्च्छंन्दोमेरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पश्चं (६)

छुन्दोमा ओर्जस्येव वीर्ये पुशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रि इशा

अवस्तौद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्ट्षाः प्रस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै त्रयस्त्रिष्ट्षा आत्मा पृष्ठान्यात्मनं एव तद्यजंमानाः शर्मं नह्यन्ते-ऽनौत्र्ये बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्यभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याश्चसायंनी स्रुती ताभ्यामेव (७)

सुवर्गं लोकं यंन्ति पराँश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहिन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्ति प्रत्यङ्कंड्हो भवित प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलीकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृतोऽधि त्रिवृत्मुपं यन्ति स्तोमाना सम्पंत्र्ये प्रभवाय ज्योतिरिग्निष्टोमो भवत्ययं वाव सक्षयोऽस्मादेव तेन क्षयात्र यन्ति चतुर्विश्शतिरात्रो भविति चतुर्विश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विश्शत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रयेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्थतेऽतिरात्राविभेतों

भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिष्शात्रयस्त्रिष्शमुपं यन्ति युज्ञस्य सन्तंत्या अथौ प्रजापंतिर्वे त्रंयस्त्रि॰शः प्रजापंतिमेवा रंभन्ते

एव (१०) प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजिंत्या एकवि शो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते त्रिवृदंग्निष्टुद्भंवति पाप्मानंमेव निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवात्मन्दंधते पश्चदश इंन्द्रस्तोमो भंवतीन्द्रियमेवावं (११)

रुन्धते सप्तदशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकवि शो भविति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दंधते चतुर्वि शो

मुनुष्यंस्य मध्यतः पृशवस्ताभ्यामेव संवथ्सुरश्चतुंर्वि १शतिश्च॥ ऋक्षा वा इयमंलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिर्वनस्पतिंभिः प्र

जांयेयेति सैतास्त्रि १शत १ रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषंधीभिर्वनस्पतिनि प्राजांयत् ये प्रजाकामाः पृशुकामाः स्युस्त एता आसीर्न्प्रैव

जांयन्ते प्रजयां पशुभिरियं वा अंक्षुध्यथ्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्थि

वनस्पतींन्प्रजां पश्नतेनांवर्धत सा जेमानंम्महिमानंमगच्छद्य

एवं विद्वारसं एता आसंते विराजमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमवं रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां पशुभिर्जेमानंम्महिमानं गच्छन्ति ज्योतिंरतिरात्रो भंवति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै पृष्ठ्यः षडहो भंवति षड्वा

ऋतवः षद्वष्ठानि पृष्ठैरेवर्तून्नवारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर

भंवित चतुंविं शातिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथों एष वै विषूवान् विषूवन्तों भवन्ति य एवं विद्वारसं एता आसंते चतुर्वि शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्सर एव प्रतिष्ठार्य (१२)

देवतां अभ्यारोहिन्त त्रयिश्विष्शात्रंयिश्विष्शमुपं यन्ति त्रयंश्विष्शद्वे देवतां देवतां स्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति त्रिण्वो भंवतीमे वै लोकािस्त्रंणव एष्वंव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति द्वावंकविष्शौ भंवतः

प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते बहुवंः षोडुशिनों भवन्ति तस्मांद्वहवंः प्रजासु वृषांणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मांदियमोषंधीभिवंनस्पतिभिव्यतिषक्ता (१३) व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभिर्य एवं विद्वार्थ्सं एता आस्ते-ऽक्लंमा वा एते सुंवर्गं लोकं यन्त्युचावचान् हि स्तोमांनुपयन्ति यदेत अर्ध्वाः क्लप्ताः स्तोमा भवन्ति क्लप्ता एव सुंवर्गं लोकं

ऽक्लंप्ता वा एते सुंवर्गं लोकं यंन्त्युचाव्चान् हि स्तोमांनुप्यन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्लुप्ताः स्तोमा भवन्ति क्लुप्ता एव सुंवर्गं लोकं यंन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिष्शदेतास्त्रिष्शदंक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिंगृहीत्यै॥ (१४)

ओषेथीः संवथ्यर एवावं प्रतिष्ठाय् व्यतिष्केकात्रपंश्याश्वं॥———[३]
प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनंयेन छन्दसानु
प्रायुंअत् तेन नाप्नुंवन्त एता द्वात्रिर्श्यत्र् रात्रीरपश्यन्
द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजा-

पंतिमास्वाभ्यारुह्यं सुवृगं लोकमांयन् य एवं विद्वारसं एता आसंते द्वात्रिरंशदेता द्वात्रिरंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वा श्रियंं गच्छन्ति (१५)

श्रीर्हि मनुष्यंस्य सुवुर्गो लोको द्वात्रि ५शदेता द्वात्रि ५शदक्षरानुष्टु

वार्चमाप्नुविन्त् सर्वे वाचो विद्तारों भवन्त् सर्वे हि श्रियं गच्छन्त् ज्योतिर्गोरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तरिक्षं गौर्सावायुरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्ति (१६)

इयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्यभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव पति तिष्ठन्त्यते वै यज्ञस्याञ्चमायनी स्रती ताभ्यामेव संवर्गं

प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्नुती ताभ्यांमेव स्वंगं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते स्वंगं लोकम्भ्यारोहिन्ति ये परांचस्र्यहानुपयन्तिं प्रत्यश्चाहो भविति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंर्लोकयोर्ं ऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिर्शवदेतास्तासां यास्त्रिर्शत्रिर्था विराडन्नं विराह्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यारं रूपाभ्यारं सुवर्गं लोकं यंन्त्यितरात्राव्भितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गुच्छन्ति यन्ति विर्श्यदेक्षस्य द्वाविर्श्यतिश्व॥———[४] द्वे वाव देवस्त्रे द्वादशाहश्चेव त्रयस्त्रिरशदहश्च य एवं विद्वा १ संस्रयस्रि १ शदहमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहिन्ति यथा खलु वै श्रेयांनभ्यारूढः कामयते तथां करोति यद्यंविविध्यंति पापीयान्भवित यदि नाविविध्यंति सदृ एवं विद्वा १ संस्रयस्रि १ शदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृं व्येणा वर्तन्ते- ऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहं रन्न् (१८)

अह्रेकोऽभंज्ताह्रेक्स्ताभिर्वे ते प्रबाहुंगाध्रुंवन् य एवं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुंगृध्रुवन्ति सर्वे ग्रामंणीयं प्राप्नुंवन्ति पश्चाहा भंवन्ति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चौक्षरा पृङ्किः पाङ्को यज्ञ यज्ञमेवावं रुन्थते त्रीण्यौश्विनानि भवन्ति त्रयं इमे लोका एष् (१९)

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्धते विश्वजिद्भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यौ वाग्वै द्वांदशाहो यत्पुरस्ताद्वादशाहमुंपेयुरनामां वाचमुपेयुरुपदासुंकैषां वाख्स्यांदुपरिष्टाद्वादशाहमुपं यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मांदुपरिष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एताः ह् वा उंदुङ्कः शौल्बायुनः स्त्रस्यर्द्धिमुवाच् यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति स्त्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहं सु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्द्धनीका वा एता रात्रयो यजमाना विश्वजिथ्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडंश्य एवं विद्वार संस्रयस्त्रिर शदहमासंत ऐषां द्धनीका प्रजा जांयतेऽतिरात्रावभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ (२१)

अहुर्केष्वान्तरः पोर्डम सह समर्दम च॥———[५] आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं लोकमिंयामेति ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्न सुवर्गं लोकमायन्त एतः

सुंवर्गं लोकं न प्राजानुन्न सुंवर्गं लोकमायन्त एतर षंद्रिरशद्रात्रमंपश्यन्तमाहंरुन्तेनायजन्त ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजानन्थ्सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसंः षद्रिरशद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकम्प्र जानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः (२२)

भ्वति ज्योतिरेव पुरस्तांद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति चत्वारों भवन्ति चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सत्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्वञ्छंन्दोमेरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओर्जस्येव (२३)

वीर्ये पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति षद्गि श्राद्यात्रो भंवति षद्गि श्रादक्षरा बृह्ती बार्हंताः पृशवों बृह्त्यैव पृशूनवं रुन्थते बृह्ती छन्दंसा् इं स्वारांज्यमाश्रुताश्रुवते स्वारांज्यं य एवं विद्वारसंः षद्गिरशद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्राविभितों भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

अतिरात्र ओजंस्येव पद्गिरंशचा [६] वर्सिष्ठो हतपुंत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजाम्भि सौदासान्भवेयमिति

स एतमें कस्मान्नपश्चाशमंपश्यत्तमाहं रत्तेनांयजत् ततो वै सो ऽविंन्दत प्रजाम्भि सौंदासानं भव्द्य एवं विद्वार्थ्स एकस्मान्नपश्चाशमासंते विन्दन्ते प्रजाम्भि भ्रातृं व्यान्भवन्ति त्रयं स्त्रिवृतौं ऽग्निष्टोमा भवन्ति वर्ज्ञस्यैव मुख्य सङ् श्यंन्ति दशं पश्चद्शा भवन्ति पश्चद्शो वर्ज्ञः (२५)

वर्ज्रमेव भ्रातृंब्येभ्यः प्र हंरन्ति षोडश्मिद्दंश्ममहंर्भवित् वर्ज्र एव वीर्यं दधित् द्वादंश सप्तद्शा भंवन्त्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठ्यः षड्हो भंवित् षड्वा ऋतवः षद्युष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति द्वादंशैकविश्शा भंवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्न (२६)

द्धते बहवंः षोड्शिनों भवन्ति विजित्यै षडाँश्विनानिं भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पंश्चाशदतिरिक्तास्तद्यद्भयंसीर्ष्टाचंत्वारि श्यत ऊनाच् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापंतिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पृशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्येव जांयन्ते प्रजयां पृशुभिवेराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वा १ सं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विराजंमेव गंच्छन्त्यन्नादा भवन्त्यतिरात्रावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

संवथ्सरस्य पत्नी यदंकाष्ट्रकैतस्यां वा एष एता रात्रिं वसति साक्षादेव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्त आर्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भवतो व्यस्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेर्न्मुखं वा एतत् (२८)

संवथ्यरस्य यत्फंल्गुनीपूर्णमासो मुंखत एव संवथ्यरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्याम्मेंघ्ये विषूवान्थ्यम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दीक्षेर्न्मुखं वा एतथ्यंवथ्यरस्य यित्रंत्रापूर्णमासो मुंखत एव संवथ्यरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भवति चतुरहे पुरस्तौत्पौर्णमास्यै दीक्षेर्न्तेषांमेकाष्ट्रकार्यां कृयः सम्पंद्यते तेनैकाष्टकां न छम्बद्वंवन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पंद्यते पूर्वपक्षम्मासां अभि सम्पंद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठत् ओषंधयो वनस्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कंल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराँथ्सुरिमे यजंमाना इति तदनु सर्वे राध्रुवन्ति॥ (३०)

पुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये स्त्रमुंप्यन्त्यभीन्यंत एव दीक्षाभिरात्मान श्री श्री श्री स्त्रमुंप्यन्त्यभीन्यंत एव दीक्षाभिरात्मान श्री श्री श्री स्वर्गे स्वाभ्यामस्य द्यान्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्याममा श्री द्वाभ्यामस्यि द्वाभ्याम्मञ्जानमात्मदिक्षणं वे सत्रमात्मानमेव दिक्षणां नीत्वा सुवर्गं

लोकं येन्ति शिखामनु प्र वेपन्त ऋद्या अथो रघीया सः सुवर्गं लोकमयामेति॥ (३१)

बृह्मवादिनों वदन्त्यतिरात्रः पर्मो यंज्ञकतूनां कस्मात्तम्प्रंथममुपं यन्तीत्येतद्वा अंग्निष्टोमम्प्रंथममुपं यन्त्यथोक्थ्यमथं षोड्शिन्मथांतिराः

तानालभ्यं परिगृह्य सोमंमेवैतत्पिबंन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंम्मुख्त एव स्तोमान्प्र युंअते ते (३२)

सङ्स्तुंता विराजंमभि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरतिंरिक्त एक्यायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराद्वंवर्गमेव तेनं लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा भवंति रथन्तरं नक्तमित्यांहुर्ब्रह्मवादिनः केन् तदजामीतिं सौभ्रं तृंतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मध्यतो दंधित विधृंत्यै तेनाजांमि॥ (३३)

त एकान्नपंश्चाशचं॥

0]

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्ति गोष्टोंमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तिरक्ष एव तेन् प्रतिं तिष्ठन्त्यायुंष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरक्षं गौर्सावायुर्यदेतान्थ्स्तोमांनुप्यन्त्येष्वंव तल्लोकेषुं सित्रणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते सङ्स्तुंता विराजम् (३४)

अभि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरतिरिक्त एक्यायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवावं रुन्यते ते न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षोधुका भवन्ति क्षुथ्सम्बाधा इव हि स्तिणौ-ऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्पंरियद्देवच्कं यदेतेनं (३५)

ष्डहेन् यन्तिं देवच्क्रमेव समारोहन्त्यिरिष्ट्यै ते स्वस्ति समंश्रुवते षड्हेनं यन्ति षड्वा ऋतर्व ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्युभ्यतौज्योतिषा यन्त्युभ्यतं एव सुंवर्गे लोके प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति द्वौ षंडहौ भंवतस्तानि द्वादशाहानि सम्पंद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुंषमनुं पूर्यावंर्तन्ते त्रयंः षड्हा भंवन्ति तान्यष्टादशाहांनि सम्पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननुं पूर्यावंर्तन्ते चुत्वारंः षडुहा भंवन्ति तानि चतुंर्वि शतिरहांनि सम्पंद्यन्ते चतुर्वि शातिरर्धमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमनु पूर्यावंर्तुन्तेऽप्रतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्वे संवथ्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव प्रंतितिष्ठंन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजंमेतेनं द्वादशावेतावद्वा अष्टौ चं॥ मेषस्त्वां पचतैरंवत् लोहिंतग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्धां पर्णो ब्रह्मंणा प्रक्षो मेधेन न्युग्रोधंश्चमुसैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयुत्री

छन्दोंभिस्रिवृथ्स्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वा प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यांनां निधीनां त्वां निधिपति रे हवामहे वसो मम॥ (३८)

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहां विकर्याभ्यः स्वाहां-ऽवट्यांभ्यः स्वाहा खन्यांभ्यः स्वाहा ह्रद्यांभ्यः स्वाहा सूद्यांभ्यः

स्वाहां सरस्याँभ्यः स्वाहां वैशन्तीभ्यः स्वाहां पल्वल्याँभ्यः स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहांऽवर्ष्याभ्यः स्वाहां ह्रादुनींभ्यः स्वाहा पृष्वांभ्यः स्वाहा स्यन्दंमानाभ्यः स्वाहां स्थावराभ्यः स्वाहां नादेयीभ्यः स्वाहां सैन्ध्रवीभ्यः स्वाहां समुद्रियाँभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यः स्वाहाँ॥ (३९)

अद्भः स्वाहा वहन्तीभ्यः स्वाहां परिवहन्तीभ्यः स्वाहां समन्तं वहंन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहा शीभं वहंन्तीभ्यः स्वाहोग्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहां भीमं वहंन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोंभ्यः स्वाहा नभोंभ्यः

स्वाहा महोभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

यो अर्वन्तं जिघारंसित तमभ्यंमीति वरुंणः। परो मर्तः परः श्वा। अहं च त्वं च वृत्रहन्थ्सम्बंभूव सिनभ्य आ। अरातीवा

चिंदद्विवोऽनुं नौ शूर मश्सतै भुद्रा इन्द्रंस्य रातयंः। अभि ऋत्वेन्द्र भूरध् ज्मन्न तें विव्यङ्गहिमानु रजार्रसि। स्वेना हि वृत्र शर्वसा

ज्ञघन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा ते॥ (४१)

नमो राज्ञे नमो वर्रुणाय नमोऽश्वांय नर्मः प्रजापंतये

नमोऽधिपत्येऽधिपतिरुस्यधिपतिं मा कुर्वधिपतिरुहं प्रजानां भूयासुम्मां धेहि मयिं धेह्युपाकृतायु स्वाहाऽऽलंब्यायु स्वाहां हुताय स्वाहाँ॥ (४२)

नम् एकान्नत्रिर्शत्॥■ -[१६] म्योभूर्वातो अभि वांतूस्रा ऊर्जंस्वतीरोषंधीरा रिंशन्ताम्। पीवंस्वतीर्जीवधंन्याः पिबन्त्ववसायं पृद्धते रुद्र मृड। याः सरूपा विरूपा एकंरूपा यासांमुग्निरिष्ट्या नामांनि वेदं। या अङ्गिरस्स्तपंसेह चुक्रुस्ताभ्यः पर्जन्य मिह् शर्म यच्छ। या देवेषुं तनुवमैरेयन्त यासा सोमो विश्वां रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यम्ययंसा पिन्वंमानाः प्रजावंतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापितर्मह्यमेता रराणो विश्वेर्देवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुपं नो गोष्ठमाकुस्तासां वयं प्रजया सर् संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहां महीमू षु सुत्रामाणम्॥ (४४)

चौरांसीत्पूर्वचित्तिरश्वं आसीद्भृहद्वयः। रात्रिंरासीत्पिशङ्गिलाविंरासीत्पि कः स्विदेकाकी चरिति क उं स्विज्ञायते पुनः। किङ् स्विद्धिमस्यं भेषुजं किङ् स्विदावपनम्महत्। सूर्यं एकाकी चरित (४५)

चन्द्रमां जायते पुनंः। अग्निर्हिमस्यं भेषजं भूमिरावपंनम्महत्। पृच्छामि त्वा पर्मन्तं पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवंनस्य नाभिम्। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वंस्य रेतः पृच्छामि वाचः पंरमं व्योम। वेदिमाहुः पर्मन्तं पृथिव्या यज्ञमांहुर्भुवंनस्य नाभिम्। सोममाहुर्वृष्णो अर्श्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पर्मं व्योम॥ (४६)

सूर्य एकाकी चंरति पद्वंत्वारिश्यम्॥———[१८]
अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा नयति कश्चन। सुसस्त्येश्वकः।

सुभंगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्णवाथाम्। आहमंजानि गर्भुधमा त्वमंजासि गर्भुधम्। तौ सह चतुरंः पदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वा रेतोधा रेतों दधातूथ्सक्थ्योंगृदं धेंह्यञ्जिमुदंञ्जिमन्वंज। यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

बिल्धावनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यः। य आंसां कृष्णे लक्ष्मंणि सर्दिगृदिम्पुरावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं गिराविव। अथास्या मध्यंमेधता शीते वाते पुनित्रव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमित्त न (४८)

पुष्टम्पृशु मंन्यते। शूद्रा यदर्यंजारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। इयं यका शंकुन्तिकाहलुमिति सपिति। आहंतं गुभे पसो नि जंल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्यं रोहतः। (४९) प्र सुंलामीतिं ते पिता गुभे मुष्टिमंतरसयत्। दिधिकावणों

अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनंः। सुर्भि नो मुखां कर्त्प्र ण् आयूर्षि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः॥ (५०)

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाअन्तु गायत्रेण छन्दंसा रुद्रास्त्वाअन्तु त्रेष्टुंभेन् छन्दंसादित्यास्त्वाअन्तु जागतेन् छन्दंसा यद्वातो अपो अगमदिन्द्रंस्य तनुवं प्रियाम्। एत स्तोतरेतनं पथा पुन्रश्वमा वर्तयासि नः। लाजी (३) ञ्छाची (३) न् यशो ममा (४)म्। यव्याये ग्व्यायां एतद्देवा अन्नमत्तेतदन्नमिद्ध प्रजापते। युअन्ति ब्रथ्नमेरुषं चर्रन्तं परि तस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि। युअन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे। शोणां धृष्णू नृवाहंसा। केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसें। समुषद्भिरजायथाः॥ (५१)

प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहां ऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां सन्तानेभ्यः स्वाहा परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहां सुन्धानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहां युज्ञाय स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वसमै स्वाहां॥ (५२)

प्राणायाष्ट्रावि रंशतिः॥----[२१]

सिताय स्वाहाऽसिंताय स्वाहाऽभिहिंताय स्वाहाऽनंभिहिताय स्वाहां युक्ताय स्वाहा अर्थुक्ताय स्वाहा सुर्युक्ताय स्वाहो द्युक्ताय स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वर्श्वते स्वाहां परिवर्श्वते स्वाहां संवर्श्वते स्वाहां प्रविश्वते स्वाहां संवर्श्वते स्वाहां यते स्वाहा धावंते स्वाहा तिष्ठंते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (५३)

सितायाष्टात्रिर्श्यत्॥------[२२]

[बृह्स्पितिः प्रतितिष्ठन्ति वै देशगुत्रेणं सुवुर्गं यो अर्वन्तुं भूस्त्रिपंश्चाशत्॥53॥ बृह्स्पितिः सर्वस्मै

स्वाहाँ॥]

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गावो वा पुतथ्सुत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेनं तासां दश मासा निषंण्णा आसन्नथ् शृङ्गाण्यजायन्त ता उदंतिष्ठन्नराथ्स्मेत्यथ् यासां नाजांयन्त ताः संवथ्सरमाक्ष्वोदंतिष्ठन्नराथ्स्मेति यासां चाजांयन्त यासां च न ता उभयीरुदंतिष्ठन्नराथ्स्मेतिं गोसत्रं वै (१)

संव्थ्सरो य एवं विद्वारसंः संवथ्सरम्प्यन्त्यृंध्रुवन्त्येव तस्मांत्तूपरा वार्षिको मासो पर्त्वा चरित स्त्राभिंजित् इ ह्यंस्यै तस्मांथ्संवथ्सर्सदो यित्कं चं गृहे क्रियते तदाप्तमवंरुद्धम्भिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लंबन्ते ये संवथ्सरम्प्यन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यंति न वै स तत् उदेति संवथ्सरः (२)

वै संमुद्रस्तस्यैतत्पारं यदंतिरात्रौ य एवं विद्वार्श्सः संवथ्मरम्प्यन्त्यनातां एवोद्द्यं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽ-सावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्व उदयन्मुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भंवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुख्यात्ये चतुर्विर्शः प्रायणीयो भवति चतुर्विरशतिरर्धमासाः (३)

संव्थ्सरः प्रयन्तं एव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठन्ति तस्य त्रीणिं च शतानिं षृष्टिश्चं स्तोत्रीयास्तावतीः संवथ्सरस्य रात्रय उभे एव संवथ्सरस्यं रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्ट्या उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवेः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठन्ति गौश्चायुंश्च मध्यतः स्तोमौं भवतः संवथ्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः (४)

द्धति प्रजननाय ज्योतिर्भितों भवति विमोचनमेव तच्छन्दा इस्येव तिह्नमोकं यन्त्यथों उभयतों ज्योतिष्व षंड्हेनं स्वर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्त्यासंते केनं यन्तीति देवयानेन पथेति ब्र्याच्छन्दा इसि वै देवयानः पन्थां गायत्री त्रिष्टु ज्ञणंती ज्योतिर्वे गांयत्री गौस्त्रिष्टु गायुर्जगंती यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनेव (५)

तत्पृथा यंन्ति समानः सामं भवित देवलोको वै सामं देवलोकादेव न यंन्त्यन्याअन्या ऋची भवित्त मनुष्यलोको वा ऋची मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवलोकमंभ्यारोहंन्तो यन्त्यभिवृत्ती ब्रंह्मसामं भविति सुवृर्गस्यं लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्धंवित सुवृर्गस्यं लोकस्याभिजित्ये विश्वजिद्धंवित विश्वंस्य जित्ये मासिमासि पृष्ठान्युपं यन्ति मासिमास्यितग्राह्मां गृह्मन्ते मासिमास्येव वीर्यं दधित मासां प्रतिष्ठित्या उपिर्ष्टान्मासां पृष्ठान्युपं यन्ति तस्मांदुपिरेष्टादोषंधयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गावो वा पुतथ्सत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिषांसन्तीस्तासां दश मासा निषंण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अंब्रुवन्नराथ्स्मोत्तिष्ठा

दश् मासा निर्वण्णा आसन्नथ् शृङ्गाण्यजायन्त ता अंब्रुवन्नराथ्स्मोत्तिष्ट तं कार्ममरुथ्स्मिह् येन् कार्मेन् न्यषंदामेति तासामु त्वा अंब्रुवन्नर्था वा यावंतीर्वासांमहा एवेमौ द्वांदशौ मासौ संवथ्सर सम्पाद्योत्तिंष्ठामेति तासांम् (७)

द्वाद्शे मासि शृङ्गाणि प्रावंतन्त श्रृद्धया वाश्रंद्धया वा ता इमा यास्तूंपरा उभय्यो वाव ता आधिवृन् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन् याश्चोर्जम्वारुन्यतुर्भीति दृशस् मासूँतिष्ठंत्रृध्नोति द्वादृशस् य एवं वेदं पदेन खलु वा एते यन्ति विन्दित खलु वै पदेन यन्तद्वा एतदृद्धमयन्नतस्मादेतद्वोसिन॥ (८)

प्रथमे मासि पृष्ठान्युपं यन्ति मध्यम उपं यन्त्युत्तम उपं यन्ति तदांहुर्यां वै त्रिरेक्स्याह्रं उपसीदन्ति दह्रं वै सापंराभ्यां दोहाँभ्यां दुहेऽथ् कृतः सा धौंक्ष्यते यां द्वादंश् कृत्वं उपसीदन्तीतिं

संवथ्सर सम्पाद्यौत्तमे मासि सकृत्पृष्ठान्युपेयुस्तद्यजमाना यज्ञं पृश्चनवं रुन्धते समुद्रं वै (९)

पृतेऽनवारमंपारम्प्र प्लंबन्ते ये संबध्सरमुंपयन्ति यह्नंहद्रथन्तरे अन्वर्जेयुर्यथा मध्ये समुद्रस्यं प्लबम्न्वर्जेयुस्तादक्तदनुंध्सर्गम्बृहद्रथन्तुः प्रतिष्ठां गंच्छन्ति सर्वेभ्यो वे कामेंभ्यः सन्धिर्दृहे तद्यजंमानाः सर्वान्कामानवं रुन्धते॥ (१०)

सुमुद्रं वै चतुंस्त्रि॰शच॥∎

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्वे चं॥

[३]

स्मान्यं ऋचों भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचों मनुष्यलोकादेव न यंन्त्यन्यदंन्यथ्सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेवान्यमन्यम् यन्ति जर्गतीमग्र उपं यन्ति जर्गतीं वै छन्दार्सस

प्रत्यवंरोहन्त्याग्रयणं ग्रहां बृहत्पृष्ठानिं त्रयिश्चिष्श्याः स्तोमास्तस्माञ्ज्याः कनीयान्प्रत्यवंरोहति वैश्वकर्मणो गृह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमाना अवं रुन्धत आदित्यः (११)

गृह्यत् इयं वा अदितिर्स्यामेव प्रति तिष्ठन्त्यन्यौन्यो गृह्येते मिथुन्त्वाय प्रजांत्या अवान्त्रं वे दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता ह् वा उंदुङ्कः शौंल्बायनः स्त्रस्यर्द्धंमुवाच् यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति स्त्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहंःसु विलोम क्रियते तस्यैवैषा शान्तिः॥ (१२)

यदि सोमौ स॰ संतौ स्यातां म्महित रात्रिये प्रातरनुवाकमुपार्कुर्या वाचम्पूर्वो देवताः पूर्वश्छन्दा श्रेसि वृङ्के वृषंण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातः सवनादेवैषामिन्दं वृङ्के ऽथो खल्वांहः सवनमुखे संवनमुखे कार्येति सवनमुखार्थ्यवनमुखादेवैषामिन्दं वृङ्के संवेशायोपवेशायं गायित्रयास्त्रिष्टभो जगंत्या अनुष्टुभं पृङ्का अभिभूत्ये स्वाहा छन्दा श्रेसे वे संवेश उपवेशश्छन्दों भिरेवैषांम् (१३)

छन्दा रसि वृङ्के सजनीय शस्यं विहव्य शस्यं मगस्त्यंस्य

कयाशुभीयु शस्यंमेतावृद्धा अस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदेषां वृङ्के यदिं प्रातःसवने कुलशो दीर्येत वैष्णवीषुं शिपिविष्टवंतीषु

स्तुवीरन् यद्वै यज्ञस्यांतिरिच्यंते विष्णुं तच्छिंपिविष्टमभ्यतिं रिच्यते तद्विष्णुंः शिविपिष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यथो अतिंरिक्तेनैवातिंरिक्तमास्वावं रुन्धते यदिं मध्यन्दिने दीर्येत वषद्वारनिधन् सामं कुर्युर्वषद्वारो वै यज्ञस्यं प्रतिष्ठा प्रंतिष्ठामेवैनंद्रमयन्ति यदिं तृतीयसवन एतदेव॥ (१४)

षुड्हैर्मासाँन्थ्सम्पाद्याह्रुरुथ्मृंजन्ति षड्हैर्हि मासाँन्थ्सम्पश्यंन्त्यः मासाँन्थ्सम्पश्यंन्त्यमावास्यया मासाँन्थ्सम्पाद्याह्रुथ्मृंजन्त्यमावास्यंय

हि मासाँन्थ्सम्पश्यंन्ति पौर्णमास्या मासाँन्थ्सम्पाद्याहरुथ्सृंजन्ति पौर्णमास्या हि मासान्थ्सम्पर्श्यन्ति यो वै पूर्ण आंसिश्चति परा स सिश्चति यः पूर्णादुदचंति (१५)

प्राणमंस्मिन्थ्स दंधाति यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहंरुथ्सृजि संवथ्सरायैव तत्प्राणं देधित तदनुं सित्रणः प्राणन्ति यदहर्नोध्सृजेयुर्यथा दित्रपंनद्धो विपतंत्येव संवथ्सरो वि पंतेदार्तिमार्च्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहंरुथ्मुजन्ति संवथ्सरायैव तदुंदानं दंधित तदनुं सित्रण उत् (१६)

सर्वनाद्येऽहं: (१७)

यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहंरुथ्सृजन्तिं देवानांमेव तद्यज्ञनं यज्ञम्प्रत्यवंरोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत्वंडुहसंतत् सन्त्मथाहंरुथ्सृजन्तिं प्राजापत्यम्पशुमालंभन्ते प्रजापंतिः सर्वा देवतां देवतांभिरेव यज्ञ सं तन्वन्ति यन्ति वा एते

अनुन्ति नार्तिमार्च्छन्ति पूर्णमासे वै देवाना ५ सुतो

उथ्मृजिन्तं तुरीयं खलु वा एतथ्सवेनं यथ्सांन्राय्यं यथ्सांन्राय्यम्भवंति तेनैव सवनान्न यंन्ति समुपृहूयं भक्षयन्त्येतथ्सोमप् ह्येतर्हि यथायत्नं वा एतेषा सवन्भाजो देवतां गच्छन्ति येऽहंरुथ्मृजन्त्यंनुसवनं पुंरोडाशान्निवंपन्ति यथायत्नादेव संवन्भाजो देवता अवं रुन्थतेऽष्टाकंपालान्प्रातःसवन एकां-

दशकपालान्माध्यंन्दिने सर्वने द्वादंशकपाला इस्तृतीयसव्ने छन्दा ईस्येवास्वावं रुन्धते वैश्वदेवं चुरुं तृतीयसव्ने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वे तृतीयसव्नन्तेनेव तृतीयसवनान्न यंन्ति॥ (१८)

उथ्मुज्या (३) न्नोथ्मुज्या (३) मितिं मीमा॰सन्ते ब्रह्मबादिनस्तद्वांहुरुथ्मुज्यंमेवेत्यंमावास्यांयां च पौर्णमास्यां चोथ्मुज्यमित्यांहुरेते हि युज्ञं वहंत इति ते त्वाव नोथ्मुज्ये इत्यांहुर्ये अंवान्तरं युज्ञम्भेजाते इति या प्रंथमा व्यष्टका तस्यांमुथ्मुज्यमित्यांहुरेष वै मासो विश्वर इति नादिष्टम् (१९) उथ्मृंजेयुर्यदादिष्टमुथ्मृजेयुंर्यादशे पुनः पर्याप्नावे मध्ये

षड्हस्यं सम्पद्येत षड्हैर्मासाँ-थ्सम्पाद्य यथ्संसममह्-स्तस्मिन्नथ्यं उथेयुस्तद्ग्रये वस्नेमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वपेयुरैन्द्रं दधीन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम्ग्नेर्वे वस्नमतः प्रातःसवनं यद्ग्रये वस्नेमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वपंन्ति देवतांमेव तद्भागिनीं कुर्वन्तिं (२०)

सर्वनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दिध भवतीन्द्रंमेव तद्भांगधेयान्न च्यांवयन्तीन्द्रंस्य वै मुरुत्वंतो माध्यंदिन् सर्वनं यदिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं निर्वपन्ति देवतांमेव तद्भागिनीं कुर्वन्ति सर्वनमेकादशिम्रुपं यन्ति विश्वेषां वै देवानांमृभुमतां तृतीयसवनं यद्वैश्वदेवं द्वादंशकपालं निर्वपन्ति देवतां एव तद्भागिनीः कुर्वन्ति सर्वनं द्वादशिमः (२१)

उपं यन्ति प्राजापृत्यम्पृशुमा लंभन्ते युज्ञो वै प्रजा-पंतिर्युज्ञस्यानंनुसर्गायाभिवृतं इतः षण्मासो ब्रह्मसामं भवित् ब्रह्म वा अभिवृतों ब्रह्मणैव तथ्सुंवृगं लोकमंभिवृतयन्तो यन्ति प्रतिकूलमिव हीतः सुंवृगों लोक इन्द्र ऋतुं न आ भंर पिता पुत्रेभ्यो यथां। शिक्षां नो अस्मिन्पुंरुहूत यामंनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्यमुतं आयता षण्मासो ब्रह्मसामम्भंवत्ययं वै लोको ज्योतिंः प्रजा ज्योतिंरिममेव तल्लोकम्पश्यंन्तोऽभिवदंन्त आ यंन्ति॥ (२२)

देवानां वा अन्तं ज्ञग्मुषांमिन्द्रियं वीर्यमपाँकामृत्तत्क्रोशेनावां रुन्धत् तत्क्रोशस्यं कोशृत्वं यत्क्रोशेन् चात्वांलुस्यान्तें स्तुवन्तिं यज्ञस्यैवान्तं गृत्वेन्द्रियं वीर्यमवं रुन्धते स्त्रस्यद्धांहवनीयस्यान्तें स्तुवन्त्यग्निमेवोपंद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुपं यन्ति प्रजापंतेर्हृदंयेन हविर्धानेऽन्तः स्तुवन्ति प्रेमाणंमेवास्यं गच्छन्ति श्लोकेनं पुरस्ताथ्सदंसः (२३)

स्तुवन्त्यनुंश्लोकेन पृश्लाद्यज्ञस्यैवान्तं गृत्वा श्लोंकुभाजों भवन्ति नविभिरध्वर्युरुद्गायित् नव व पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियों भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं दंधत्यप्रतिहृताभिरुद्गायित् तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीष्णी- ऽङ्गानि प्रत्यंचित् शिरं एव न पश्चंदश र्रथन्त्रस्मंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धते सप्तदशम् (२४)

बृहद्न्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविष्शम्भुद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै पत्नय उपं गायन्ति मिथुनृत्वाय प्रजात्यै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् सोऽकामयतासामृह र राज्यं परीयामिति तासारं राजनेनैव राज्यं पर्येत्तद्रांजनस्यं राजनृत्वं यद्रांजनम्भवंति

[c]

प्रजानांमेव तद्यजंमाना राज्यं परिं यन्ति पश्चिव्रश्यं भेवति प्रजापंतेः (२५)

आस्यै पृश्वभिस्तिष्ठंन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जंयन्ति पृश्वभिरासीना मनुष्यलोकमेवाभि जंयन्ति दश् सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते पश्चधा विनिषद्यं स्तुवन्ति पश्च दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्येकैक्यास्तुंतया सुमायंन्ति दिग्भ्य

एवान्नाद्य सम्भंरिन्त् ताभिरुद्गातोद्गांयित दिग्भ्य एवान्नाद्यम् (२६)
सम्भृत्य तेजं आत्मन्दंधते तस्मादेकंः प्राणः सर्वाण्यङ्गांन्यवृत्यथो
यथां सुपूर्ण उंत्पितिष्यिञ्छिरं उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजंमानाः
प्रजानांमुत्तमा भंवन्त्यास्मन्दीमुंद्गाता रोहिति साम्राज्यमेव गंच्छन्ति
प्रेङ्खः होता नाकंस्यैव पृष्ठ रोहिन्ति कूर्चावंध्वर्युर्ब्रभ्रस्यैव विष्ठपं
गच्छन्त्येतावंन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो
आक्रमणमेव तथ्सेतुं यजंमानाः कुर्वते सुवर्गस्यं लोकस्य
समंष्ट्यै॥ (२७)

अर्क्येण वे संहस्रशः प्रजापंतिः प्रजा अंस्जत् ताभ्य इलाँन्देनेरां लूतामवांरुन्ध् यद्रक्यंम्भवंति प्रजा एव तद्यजमानाः स्जन्त इलाँन्दम्भवति प्रजाभ्यं एव सृष्टाभ्य इरां लूतामवं रुन्धते तस्माद्यार समार्थ स्त्रर समृद्धं क्षोधुंकास्तार समां प्रजा

सर्दसः सप्तद्शं प्रजापंतेर्गायति दिग्भ्य पुवान्नाद्यं प्रत्येकादश च॥

इष इह्यांसामूर्जमाददेते या समां व्यृद्धमक्षोधुकास्ता समां प्रजाः (२८)

न ह्यांसामिषमूर्जमाददंत उत्क्रोदं कुर्वते यथां बन्धान्मुंमुचाना उंत्क्रोदं कुर्वतं एवमेव तद्यजंमाना देवबन्धान्मुंमुचाना उंत्क्रोदं कुर्वत इषमूर्जमात्मन्दर्धाना वाणः शततंन्तुर्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्याजिं धांवन्त्यनंभिजितस्याभिजिंत्यै दुन्दुभीन्थ्समाघ्नंन्ति परमा वा एषा वाग्या दुंन्दुभौ पंरमामेव (२९)

वाचमवं रुन्धते भूमिदुन्दुभिमा घ्रंन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टा

वाचामवंरुद्धां आर्द्रे चर्मन्व्यायंच्छेते इन्द्रियस्यावंरुद्धां आन्यः क्रोशंति प्रान्यः शर्ंसित् य आक्रोशंति पुनात्येवैनान्थ्स स यः प्रशर्भाति पूर्तेष्वेवान्नाद्यं दधात्यृषिंकृतं च (३०) वा एते देवकृतं च पूर्वैर्मासैरवं रुन्धते यद्भुतेच्छदा

तामेवावं रुन्धतेऽथों इमामेव जंयन्ति सर्वा वाचों वदन्ति सर्वासां

सामांनि भवंन्त्युभयस्यावंरुद्धे यन्ति वा एते मिंथुनाद्ये संवध्सरम्प्यन्त्यंन्तर्वेदि मिथुनौ सम्भवतुस्तेनैव यंन्ति॥ (३१)

व्यृंद्धमक्षोंधुकास्तार समां प्रजाः पंरमामेव चं त्रिर्शर्च॥ चर्मावं भिन्दन्ति पाप्मानंमेवेषामवं भिन्दन्ति मापं राथ्सीर्मातिं व्याथ्सीरित्यांह सम्प्रत्येवैषां पाप्मान्मवं भिन्दन्त्युदकुम्भानंधिनिधायं दास्यों मार्जालीयं परिं नृत्यन्ति पदो निंघ्नतीरिदम्मंधुं गार्यन्त्यो मधु वै देवानां पर्ममुन्नाद्यं पर्ममुवान्नाद्यमवं रुन्धते पदो नि घ्रंन्ति महीयामेवैषुं दधति॥ (३२)

पृथिव्ये स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहां सम्प्रोष्यते स्वाहां सम्प्रवंमानाय स्वाहा सम्प्रंताय स्वाहां मेघायिष्यते स्वाहां मेघायते स्वाहां मेघिताय स्वाहां मेघाय स्वाहां नीहाराय स्वाहां निहाकांये

स्वाहाँ प्रासचाय स्वाहाँ प्रचलाकांयै स्वाहां विद्योतिष्यते स्वाहां विद्योतंमानाय स्वाहां संविद्योतंमानाय स्वाहां स्तनयिष्यते स्वाहां स्तनयंते स्वाहोग्रइ स्तनयंते स्वाहां वर्षिष्यते स्वाहा वर्षंते स्वाहांभिवर्षते स्वाहां परिवर्षते स्वाहां संवर्षते (३३)

स्वाहानुवर्षते स्वाहां शीकायिष्यते स्वाहां शीकायते स्वाहां शोकिताय स्वाहां प्रोषिष्यते स्वाहां प्रुष्णते स्वाहां परिप्रुष्णते स्वाहोद्भहीष्यते स्वाहोद्गृहते स्वाहोद्गृहीताय स्वाहां

विष्लोष्यते स्वाहां विष्लवंमानाय स्वाहा विष्लुंताय स्वाहांतफ्स्यते स्वाहातपंते स्वाहोग्रमातपंते स्वाहग्र्यः स्वाहा यजुंर्भ्यः स्वाहा सामेभ्यः स्वाहाङ्गिरोभ्यः स्वाहा वेदेभ्यः स्वाहा गाथाभ्यः स्वाहा नाराशृष्ट्सीभ्यः स्वाह्य रैभीभ्यः स्वाह्य सर्वस्मे स्वाहाँ॥ (३४)

मुं वर्षिते रैभींभ्यः स्वाह्य द्वे चं॥————[११]

द्त्वते स्वाहांऽद्न्तकांय स्वाहां प्राणिने स्वाहांऽप्राणाय स्वाहा मुखंवते स्वाहांऽमुखाय स्वाहा नासिंकवते स्वाहां-ऽनासिकाय स्वाहांऽक्षण्वते स्वाहांऽनिक्षकांय स्वाहां कृणिने स्वाहांऽकृणंकांय स्वाहां शीर्षण्वते स्वाहांऽशीर्षकांय स्वाहां पद्धते स्वाहांऽपादकांय स्वाहां प्राण्ते स्वाहाऽप्राणते स्वाहा वदंते स्वाहाऽवंदते स्वाहा पश्यंते स्वाहाऽपंश्यते स्वाहां शृण्वते स्वाहाऽशृंण्वते स्वाहां मनस्विने स्वाहां (३५)

अम्नस् स्वाहां रेतस्विने स्वाहांऽरेतस्कांय स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजननाय स्वाहां लोमवते स्वाहांऽलोमकांय स्वाहां त्वचे स्वाहांऽलकांय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहांऽचर्मकांय स्वाहा लोहितवते स्वाहांऽलोहिताय स्वाहां मा॰स्नवते स्वाहांऽमा॰सकांय स्वाहा स्वावंभ्यः स्वाहांऽस्रावकांय स्वाहांऽस्थन्वते स्वाहांऽन्स्थिकांय स्वाहां मञ्चन्वते स्वाहांऽनुस्थिकांय स्वाहां पञ्चन्वते स्वाहांऽनुङ्गिय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनांत्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (३६)

मृनुस्विने स्वाहाऽनांत्मने स्वाहा द्वे चं॥=====[१२]

कस्त्वां युनक्ति स त्वां युनक्तु विष्णुंस्त्वा युनक्कस्य युज्ञस्यर्द्धै मह्य ५ सन्नंत्या अमुष्मे कामायायुषे त्वा प्राणायं त्वाऽपानायं त्वा व्यानायं त्वा व्युष्ट्ये त्वा रय्ये त्वा राधंसे त्वा घोषांय त्वा पोषांय त्वाराद्धोषायं त्वा प्रच्युंत्ये त्वा॥ (३७)

अग्नयं गायत्रायं त्रिवृते राथंतराय वास्-तायाष्टाकंपाल इन्द्रांय त्रेष्टुंभाय पश्चद्रशाय बार्हताय ग्रैष्मायैकांदशकपालो विश्वेंभ्यो देवेभ्यो जागंतेभ्यः सप्तद्रशेभ्यो वैरूपेभ्यो वार्षिकेभ्यो द्वादंश-कपालो मित्रावरुंणाभ्यामानुंष्टुभाभ्यामेकविश्शाभ्यां वैराजाभ्यार् शार्दाभ्यां पयस्यां बृह्स्पतंये पाङ्कांय त्रिणवायं शाक्रराय हैमन्तिकाय चुरुः संवित्र आंतिच्छन्द्सायं त्रयस्त्रिश्शायं रैवृतायं शेशिराय द्वादंशकपालोऽदिंत्ये विष्णुंपत्ये चुरुर्ग्नयं वैश्वान्राय द्वादंशकपालोऽनुंमत्ये चुरुः काय एकंकपालः॥ (३८)

अ्ग्नयेऽदिंत्या अनुंमत्ये सुप्तचंत्वारि श्शत्॥ [१४]

यो वा अग्नावृग्निः प्रंिह्वयते यश्च सोमो राजा तयोरेष आतिथ्यं यदंग्नीषोमीयोऽथैष रुद्रो यश्चीयते यथ्मिश्चेतेऽग्नावेतानि ह्वी १षि न निर्वपेदेष एव रुद्रोऽशाँन्त उपोत्थायं प्रजां पृशून् यजंमानस्याभि मन्येत् यथ्मिश्चेतेऽग्नावेतानि ह्वी १षि निर्वपंति भाग्धेयेनैवैन १ शमयति नास्यं रुद्रोऽशाँन्तः (३९)

उपोत्थायं प्रजां पुशून्मि मंन्यते दशं ह्वी॰िषं भवन्ति नव् वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव यजमाने दधात्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यृतुभिर्वा एष छन्दोभिः स्तोमैंः पृष्ठेश्चेत्व्यं इत्यांहुर्यदेतानिं ह्वी १षिं निर्वपंत्यृतुभिरेवेनं छन्दोभिः स्तोमैंः पृष्ठेश्चिन्ते दिशः सुषुवाणेनं (४०)

अभिजित्या इत्यांहुर्यदेतानिं ह्वी १ विवर्पति दिशाम्भिजित्या एतया वा इन्हें देवा अंयाजयन्तस्मांदिन्द्रस्व एतया मनुम्मनुष्यांस्तस्मांन्मनुस्वो यथेन्द्रों देवानां यथा मनुर्मनुष्यांणामेवं भंवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजेते दिग्वंतीः पुरोनुवाक्यां भवन्ति सर्वांसां दिशामभिजिंत्ये॥ (४१)

अशौन्तः सुषुवाृणेनैकंचत्वारि ४शच॥

ı. 1

यः प्रांणतो निमिष्तो मंहित्वैक इद्राजा जगंतो बुभूवं। य ईशें अस्य द्विपदश्चतुंष्पदः कस्मैं देवायं ह्विषां विधेम। उपयामगृंहीतो-ऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णाम् तस्यं ते द्यौर्महिमा नक्षंत्राणि रूपमांदित्यस्ते तेजस्तस्मैं त्वा महिम्ने प्रजापंतये स्वाहाँ॥ (४२)

यः प्रांण्नो बौरांदित्यौं ऽद्यात्रिरंशत्॥————[१६] य औत्मदा बंलुदा यस्य विश्वं उपासंते प्रशिषुं यस्यं देवाः। यस्यं छायामृतं यस्यं मृत्युः कस्मै देवायं ह्विषां विधेम।

द्वाः। यस्य छायामृत् यस्य मृत्युः कस्म द्वाय ह्विषा विधम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्यं ते पृथिवी मंहिमौषंधयो वनस्पतंयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मैं त्वा महिम्ने

प्रजापंतये स्वाहाँ॥ (४३)

य औत्मुदाः पृंथिव्यंग्निरेकान्नचंत्वारिष्शात्॥

[१७]

आ ब्रह्मंन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्च्सी जांयतामाऽस्मित्राष्ट्रे रांजन्यं इष्व्यः शूरों महार्थो जांयतान्दोग्ध्री धेनुर्वोढांऽनुङ्वानाशुः सिहः पुरिधर्योषां जिष्णू रथेष्ठाः सभयो युवाऽस्य यर्जमानस्य वीरो जांयतान्निकामेनिकामे नः पुर्जन्यो वर्षतु फुलिन्यों न ओषंधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नेः कल्पताम्॥ (४४)

आ बहान्नेकंचत्वारि ५ शत॥

0 / 1

आक्रान् वाजी पृथिवीम्ग्निं युजंमकृत वाज्यर्वाक्रान् वाज्यन्तिरक्षं वायुं युजंमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्रईस्त सूर्यं युजंमकृत वाज्यर्वाग्निस्तें वाजिन् युङ्कनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्तें वाजिन् युङ्कनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम् (४५)

पार्यादित्यस्तें वाजिन् युङ्कनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय प्राण्धृगंसि प्राणं में दश्ह व्यान्धृगंसि व्यानं में दश्हापान्धृगंस्यपानं में दश्ह चक्षुंरिस चक्षुर्मिये धेहि श्रोत्रंमिस श्रोत्रम्मिये धेह्यायुंर्स्यायुर्मिये धेहि॥ (४६)

वायुस्तें वाजिन् युङ्कनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सित्रचंत्वारिश्शव॥=====[१९]

जिञ्च बीजं वर्ष्टां पुर्जन्यः पक्तां सुस्य संपिप्पुला ओषंधयः स्वधिचर्णेय स्पूपसदुनौंऽग्निः स्वध्यक्षमुन्तरिक्ष र सुपावः पर्वमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपंन् यथापूर्वमंहोरात्रे पंश्चद्शिनौंऽर्धमासास्त्रिष्शिनो मासौः क्रुप्ता ऋतवंः शान्तः संवथ्सरः॥ (४७)

ज्ञ बीजुमेकंत्रिर्शत्।———[२०] आग्नेयो ऽष्टाकंपालः सौम्यश्चरः सांवित्रो ऽष्टाकंपालः विष्णासम्ह गैदस्यक्रमस्यो वैश्वानस्य दादंशकपालो मगास्वरे

पौष्णश्चरू रौद्रश्चरुरुग्नये वैश्वानराय द्वादंशकपालो मृगाखुरे यदि नागच्छेद्ग्नयेऽर्रहोमुचेऽष्टाकंपालः सौर्यम्पयो वायव्यं आज्यंभागः॥ (४८)

अग्नयेऽ रेहोमुचेऽष्टाकंपाल इन्द्रांया रहोमुच एकांदश-कपालो मित्रावरुंणाभ्यामागोमुग्भ्यां पयस्यां वायोसावित्र आंगोमुग्भ्यां चरुरश्चिभ्यांमागोमुग्भ्यां धाना मुरुद्धां एनोमुग्भ्याः सप्तकंपालो विश्वभ्यो देवेभ्यं एनोमुग्भ्यो द्वादंशकपालोऽनुंमत्ये चरुर्ग्नये वैश्वान्राय द्वादंशकपालो द्यावापृथिवीभ्यांम रहोमुग्भ्यां द्विकपालः॥ (४९)

अग्नयेऽर्श्तेष्वं विश्वत्॥———[२२]
अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनम्द्यथाग्निः पृथिव्या
समनमदेवम्मह्यंम्भद्राः सन्नतयः सं नमन्तु वायवे समनमदन्तिरक्षाय
समनम्द्यथां वायुर्न्तिरक्षेण सूर्याय समनमद्दिवे समनम्द्रथा

सूर्यो दिवा चन्द्रमंसे समंनम् न्नक्षंत्रेभ्यः समंनम् द्यथां चन्द्रमा नक्षंत्रैर्वरुणाय समंनमदद्धः समनमद्यथां (५०)

वर्रुणोऽद्भिः साम्ने समंनमद्देचे समंनम्द्रथा सामूर्चा ब्रह्मणे समंनमत्क्षृत्राय समंनम्द्रथा ब्रह्मं क्षृत्रेण राज्ञे समंनमद्विशे समंनम्द्रथा राजां विशा रथाय समंनम्दर्शें स्यः समंनम्द्रथा रथोऽश्वैः प्रजापंतये समंनमद्भूतेभ्यः समंनम्द्रथा प्रजापंतिर्भूतैः समनमद्देवस्मह्यं स्थाऽश्वैः प्रजापंतिर्भूतैः समनमद्देवस्मह्यं स्थाऽश्वैः स्वापंतिर्भूतेः समनमद्देवस्मह्यं स्थाऽष्ट्रे

ऽग्नयें पृथिविक्षितें लोकस्पृतें लोकम्स्मै यजंमानाय देहि नमों वायवेंऽन्तिरक्षक्षितें लोकस्पृतें लोकम्स्मै यजंमानाय देहि नमः सूर्याय दिविक्षितें लोकस्पृतें लोकम्स्मै यजंमानाय देहि॥ (५२)

ये ते चतुंश्चत्वारिश्शत्॥——[२४]

यो वा अश्वंस्य मेध्यंस्य शिरो वेदं शीर्ष्णवान्मेध्यों भवत्युषा वा अश्वंस्य मेध्यंस्य शिरः सूर्यश्चश्चर्वातंः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः पादां अवान्तरिद्धाः पर्शवोऽहोरात्रे निमेषौंऽर्धमासाः पर्वाणि मासाः सन्धानान्यृतवोऽङ्गानि संवथ्सर आत्मा र्श्मयः केशा नक्षंत्राणि रूपन्तारका अस्थानि नभी मार्सान्योषंधयो लोमानि वनस्पतयो वालां अग्निर्मुखं वैश्वानरो व्यात्तम् (५३)

समुद्र उदरंमन्तिरक्षिम्पायुर्घावांपृथिवी आण्डौ ग्रावा शेपः सोमो रेतो यञ्जेश्वभ्यते तिद्व द्यांतते यिद्वेधूनुते तथ्स्तंनयित् यन्मेहंति तद्वंर्षिति वागेवास्य वागह्वी अश्वंस्य जायंमानस्य मिह्मा पुरस्तांश्वायते रात्रिरेनम्मिह्मा पृश्चादनुं जायत एतौ वै मेहिमानावश्वंम्भितः सम्बंभूवतुर्हयो देवानंवहदवीसुंरान् वाजी गन्धवीनश्वां मनुष्यांन्थ्समुद्रो वा अश्वंस्य योनिः समुद्रो बन्धः॥ (५४)

व्यात्तंमबहुद्वादंश च॥----[२५]

गावो गावः सिर्पासन्तीः प्रथुमे मासि संमान्यों यदि सोमौं षड्हेरुथ्सुच्या(३)ं देवानांमुर्क्येण चर्मावं पृथिव्ये दुत्वते कस्त्वाग्रये यो वै यः प्राणितो य आतम्दा आ ब्रह्मज्ञाकाञ्जज्ञि बीर्जमाग्नेयौंऽष्टाकंपालोऽप्रये-ऽर्ह्होसुचेऽष्टाकंपालोऽग्रये समनमुद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वंस्य मेध्यंस्य शिरुः प्रश्रंविरशतिः॥■[२६]

[गावं: समान्यं: सर्वनमष्टाभिर्वा पुते देवकृंतश्चाभिजित्या इत्यांहुर्वरुणोऽद्भिः साम्चे चतुं:पश्चाशत्॥54॥ गावो योनिं: समुद्रो बन्धुं:॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/